ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ: ΜΗΤΡΩΟΥ / Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ.
Δ.νση: Πλατεία 23ης Μαρτίου - Καλαμάτα
Τ.Κ.: 24133
Πληροφορίες: Παλόγλου Γεωργία
Τηλέφωνο: 2721062200
Fax: 2721062229
E-mail: g.paloglou@mcci.gr

Καλαμάτα, 01/11/2019
Αριθ. Πρωτ.: 1653

Προς
«ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ ΟΕ»
10η παρ. Αθηνών 3
Τ.Κ.: 24100 - Καλαμάτα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Καταχώρισης στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.) στοιχείων της Ομόρρυθμης Εταιρείας με την επωνυμία **«ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ ΟΕ»**, τον αριθμό ΓΕΜΗ **015240445000** και αριθμό Πρωτοδικείου Καλαμάτας **101/27-8-1966.**

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
Ανακοινώνει ότι:

Την **01/11/2019** καταχωρήθηκε στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.) με **Κωδικό Αριθμό Καταχώρισης 1955428 η από 16/10/2019 και με αριθμό 174, Προσωρινή Διαταγή Αναστολής της από 24/09/2019 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας με αριθμό 196/2019,** όπως ακριβώς αναγράφεται στο συνημμένο δικόγραφο.

Με εντολή Προέδρου
Ο Αναπληρωτής Προϊστάμενος Διεύθυνσης

Καλλικράτης Γιαννιός

Η γνησιότητα του παρόντος μπορεί να επιβεβαιωθεί από το https://www.businessregistry.gr/publicity.aspx

Δικηγορικό Γραφείο
Γεράσιμος Ρίκος & Συνεργάτες

Βαλτετσίου 29 & Χαρ. Τρικούπη, Αθήνα, 106 81
τηλ. 210-3800280
fax: 210-3800281

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ (α. 763 Κ.Πολ.Δ)

Των:

1. **Νικολάου Λαγανάκου** του Βασιλείου, κατοίκου Καλαμάτας, οδός Ακρίτας αρ.122, με ΑΦΜ 004541145, ΔΟΥ Καλαμάτας

2. **Γεωργίου Λαγανάκου** του Βασιλείου, κατοίκου Καλαμάτας, οδός Ομήρου αρ.17, με ΑΦΜ 006457926, ΔΟΥ Καλαμάτας

ΚΑΤΑ

Των:

1.**Μιχαήλ Λαγανάκου** του Παναγιώτη, κατοίκου Καλαμάτας, Β. Πάροδος Πλεύνας αρ. 28, με ΑΦΜ 039834083, ΔΟΥ Καλαμάτας

2. **Βασιλείου Λαγανάκου** του Παναγιώτη, κατοίκου Καλαμάτας, οδός Δήμητρας αρ. 3, με ΑΦΜ 036947569, ΔΟΥ Καλαμάτας

Για την αναστολή εκτέλεσης της με αρ. 196/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία)

Στις 9/10/2019 μας επιδόθηκε η απόφαση με αρ. 196/2019 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία), με την οποία αφενός απορρίφθηκε η από 1/8/2017, με αρ. εκθ. κατ. δικ. 269/10.8.2017 αίτησή μας- με την οποία ζητούσαμε για τους εκεί παρατιθέμενους λόγους που

αφορούν το πρόσωπο των αντιδίκων, τον αποκλεισμό τους από την εταιρία με την επωνυμία «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ Ο.Ε.», άλλως επικουρικά να διαταχθεί η λύση της εταιρίας και η άμεση θέση της σε εκκαθάριση, ορίζοντας ως εκκαθαριστές αυτής εμάς τους αιτούντες, άλλως τον λογιστή οικονομολόγο Ευστάθιο Λαμπρόπουλο, κάτοικο Καλαμάτας και αφετέρου έγινε δεκτή η αντίθετη από 30/5/2017 με αρ. εκθ. κατ. δικ. 205/13-6-2017 αίτηση των αντιδίκων – με την οποία ζητούσαν για τους εκεί παρατιθεμένους λόγους, τον αποκλεισμό μας από την εταιρία με την επωνυμία «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ Ο.Ε.», άλλως επικουρικά να διαταχθεί η λύση της εταιρίας και η άμεση θέση της υπό εκκαθάριση, ορίζοντας ως εκκαθαριστές αυτής τους αιτούντες, άλλως τον ορκωτό οικονομολόγο Ιωάννη Τολιόπουλο, κάτοικο Αθηνών, ή τον πρόεδρο του συλλόγου λογιστών οικονομολόγων Καλαμάτας.

Ειδικότερα η υπ' αριθμ. 196/2019 απόφαση κατ' εσφαλμένη κρίση διέταξε τον αποκλεισμό ημών, των ομορρύθμων εταίρων Νικολάου Λαγανάκου του Βασιλείου και Γεωργίου Λαγανάκου του Βασιλείου (εκπροσώπων αυτής που συμμετέχουμε με ποσοστό 66,66%) από την ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ Ο.Ε.», που εδρεύει στο ΔΔ Ασπροχώματος Δήμου Καλαμάτας Μεσσηνίας, με αριθμό ΓΕΜΗ 015240445000.

Κατά της απόφασης αυτής ασκήσαμε εμπροθέσμως και παραδεκτώς την από 14/10/2019 με αριθμό κατάθεσης έφεσης 153/2019... έφεσή μας η οποία έχει επί λέξει ως εξής:

Δικηγορικό Γραφείο
Γεράσιμος Ρίκος & Συνεργάτες

Βαλαωτού 29 & Χαρ. Τρικούπη, Αθήνα, 106 81
τηλ. 210-3800280
fax: 210-3800281

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

(Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας)

ΕΦΕΣΗ

1. Του Νικολάου Λαγανάκου του Βασιλείου, κατοίκου Καλαμάτας, οδός Ακρίτας αρ.122, με ΑΦΜ 004541145, ΔΟΥ Καλαμάτας και
2. του Γεωργίου Λαγανάκου του Βασιλείου, κατοίκου Καλαμάτας, οδός Ομήρου αρ.17, με ΑΦΜ 006457926, ΔΟΥ Καλαμάτας

ΚΑΤΑ

1. Του Μιχαήλ Λαγανάκου του Παναγιώτη, κατοίκου Καλαμάτας, Β. Πάροδος Πλεύνας αρ. 28, με ΑΦΜ 039834083, ΔΟΥ Καλαμάτας,
2. του Βασιλείου Λαγανάκου του Παναγιώτη, κατοίκου Καλαμάτας, οδός Δήμητρας αρ. 3, με ΑΦΜ 036947569, ΔΟΥ Καλαμάτας
3. της υπ' αριθμ. 196/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας)

Επί της από 1/08/2017, με Αριθμό Έκθεσης Κατάθεσης Δικογράφου Αίτησης 269/10-08-2017 αίτησής μας και επί της από 30-5-2017 με Αριθμό Έκθεσης Κατάθεσης Δικογράφου Αίτησης 205/13-6-2017 αίτησης των αντιδίκων, εκδόθηκε στις 24/9/2019 η ως άνω προσβαλλόμενη με αριθμό 196/2019 απόφαση του

Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία), η οποία μας επιδόθηκε στις 9/10/2019.

Η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 196/2019 απόφαση απέρριψε την από 1/8/2017, με αρ. εκθ. κατ. δικ. 269/10.8.2017 αίτησή μας- με την οποία ζητούσαμε για τους εκεί παρατιθέμενους λόγους που αφορούν το πρόσωπο των αντιδίκων, ο αποκλεισμός των εφεσιβλήτων από την εταιρία, άλλως επικουρικά να διαταχθεί η λύση της εταιρίας και η άμεση θέση της σε εκκαθάριση, ορίζοντας ως εκκαθαριστές αυτής εμάς τους αιτούντες, άλλως επικουρικώς να διαταχθεί η λύση της εταιρίας και η άμεση θέση της υπό εκκαθάριση, ορίζοντας ως εκκαθαριστές αυτής τους αιτούντες, άλλως τον λογιστή οικονομολόγο Ευστάθιο Λαμπρόπουλο, κάτοικο Καλαμάτας. Η προσβαλλομένη έκανε δεκτή όμως την από 30/5/2017 με αρ. εκθ. κατ. δικ. 205/13-6-2017 αίτηση των αντιδίκων – με την οποία ζητούσαν για τους εκεί παρατιθεμένους λόγους, τον αποκλεισμό μας από την εταιρία, άλλως επικουρικά να διαταχθεί η λύση της εταιρίας και η άμεση θέση της υπό εκκαθάριση, ορίζοντας ως εκκαθαριστές αυτής τους αιτούντες, άλλως τον ορκωτό οικονομολόγο Ιωάννη Τολιόπουλο, κάτοικο Αθηνών, ή τον πρόεδρο του συλλόγου λογιστών οικονομολόγων Καλαμάτας . Κατόπιν αυτού, η εκκαλουμένη διέταξε τον αποκλεισμό ημών, των ομορρύθμων εταίρων Νικολάου Λαγανάκου του Βασιλείου και Γεωργίου Λαγανάκου του Βασιλείου από την ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ Ο.Ε.», που εδρεύει στο ΔΔ Ασπροχώματος Δήμου Καλαμάτας Μεσσηνίας, με αριθμό ΓΕΜΗ 015240445000 και επέβαλε εις βάρος μας τα δικαστικά έξοδα των αντιδίκων, τα οποία όρισε συνολικά στο ποσό των 650,00 ευρώ.

Την ως άνω απόφαση, με αρ. 196/2019 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας (Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας), η οποία είναι εσφαλμένη, νόμω και ουσία και απορρίπτει εν όλω, αναιτιολόγητα και μη νόμιμα και πρόδηλα λανθασμένα την αίτησή μας, και δέχεται κατά ένα μέρος την ως άνω αίτηση των αντιδίκων, μη αποδεχόμενη συνάμα τους ισχυρισμούς μας, τις ενστάσεις μας, τις θέσεις μας – αν και αποδείχθηκαν μάλιστα πλήρως ενώπιον του Πρωτοβαθμίου

Δικαστηρίου - εκκαλούμε νομίμως και εμπροθέσμως, για τους κάτωθι αναφερόμενους λόγους, και για όσους νομίμως πρόκειται να προστεθούν.

Ι. ΛΟΓΟΙ ΕΦΕΣΗΣ :

1ος Λόγος Έφεσης: Εσφαλμένη κρίση περί προσωπικής ενασχόλησης των εκκαλουμένων με τις εταιρικές υποθέσεις:

Εσφαλμένα, και κατά κακή εκτίμηση των μαρτυρικών καταθέσεων και των προσαχθέντων αποδεικτικών μέσων, έκρινε το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ότι: «*Οι μεν Μιχάλης και Βασίλειος Λαγανάκος απασχολούνταν τόσο στο χώρο της έδρας της επιχείρησης όσο και στο χώρο της οικοδομής με την τοποθέτηση των σιδήρων που εμπορευόταν η εταιρία, προσελκύοντας ταυτόχρονα πελάτες και εισπράττοντας χρήματα από αυτούς για λογαριασμό της εταιρίας*». Η κρίση αυτή της προσβαλλόμενης, που βρίσκεται στο 6ο φύλλο σελίδα 11, και επαναλαμβάνεται και στη συνέχεια στο 7ο φύλλο σελίδα 14: «*...οι Μιχαήλ και Βασιλείος Λαγανάκος προσέφεραν την προσωπική τους εργασία στην εταιρία και ήταν παρόντες στην επιχείρηση*» βρίθει σφαλμάτων και λαθών.

Στην πραγματικότητα, η εκκαλουμένη υποπίπτει στο σφάλμα να συγχέει την εξωτερική –περιορισμένη και με την πάροδο του χρόνου, με αποκλειστική υπαιτιότητά τους - απασχόληση των αντιδίκων, που πληρωνόταν από τους πελάτες της εταιρίας [σημ. τα σφάλματα της κρίσης της εκκαλουμένης ως προς αυτό το κεφάλαιο και η σύγχυσή της ως προς τις παραδοχές, που προβαίνει, καταδεικνύονται ιδιαίτερα κατωτέρω, στην κατάδειξη των σφαλμάτων αξιολόγησης των μαρτυρικών καταθέσεων] με την εμπορική δραστηριότητά τους, και την εκ της εταιρικής τους ιδιότητας δυνατότητα είσπραξης μερίσματος, αναλογικού φυσικά κάθε φορά με το ποσοστό της συμμετοχής τους ως ομορρύθμων εταίρων.

Όπως ισχυριστήκαμε και αποδείξαμε ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, όλα αυτά τα χρόνια ύπαρξής της, η εταιρία «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ ΟΕ» ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με εμάς, οι οποίο άλλωστε όλα αυτά τα χρόνια ήμασταν και

τυπικά εκπρόσωποί της και συμμετέχουμε με ποσοστό 66,66%. Η εταιρία δημιουργήθηκε και συνέχισε να υπάρχει επί πέντε δεκαετίες κατά κύριο λόγο χάρη στην προσωπική εργασία του πρώτου εξ ημών και την ενασχόλησή του επί πολλά έτη με τις υποχρεώσεις και τις εργασίες της.

Η αδιάλειπτη παρουσία του πρώτου εξ ημών στην εταιρία- ο οποίος αποκλειστικά κάλυπτε, την ανάγκη συνεχούς παρουσίας εταίρου στους χώρους της επιχείρησης, ώστε και οι εκάστοτε υπάλληλοι/εργάτες και συνεργαζόμενοι με την εταιρία να ελέγχονται, και να διατηρούνται και επαυξάνονται οι επαφές με τους πελάτες, και να εκτελούνται και να φροντίζονται όλες οι λεπτομέρειες, που είναι απαραίτητες για «να ρολάρει» μια εταιρία, που δέχεται πελάτες καθημερινά, και μάλιστα με ωράριο λειτουργίας από αρκετά νωρίς το πρωί, λόγω και της ιδιομορφίας του αντικειμένου- ήταν και είναι η ασφαλιστική δικλείδα της ύπαρξης και της λειτουργίας της, η «καρδιά» και ο «πνεύμονας» της εταιρίας.

Όλα τα παραπάνω ήταν και είναι παγκοίνως γνωστά και αποδεκτά, και για αυτό το λόγο <u>πάντα εκπροσωπούσε ο πρώτος εξ ημών – αρχικός άλλωστε ιδρυτής και εταίρος - την εταιρία και προς τα έξω</u>, και όλες οι ενέργειές του είναι απολύτως αποδεκτές και εγκεκριμένες. Όλα αυτά τα χρόνια λειτουργίας της εταιρίας, όλοι οι εταίροι – και οι εφεσίβλητοι, φυσικά – αναγνώριζαν ότι αυτός άλλωστε είναι που γνωρίζει – λόγω των συναλλαγών και των διαπραγματεύσεων και συνομιλιών τις ανάγκες της εταιρίας- τις υποχρεώσεις της εταιρίας και το καθορισμένο διάστημα πληρωμής αυτών, τις οφειλές, τις εισπράξεις, τον τρόπο και τους όρους παράδοσης των εμπορευμάτων κτλ.

Η ένταξη των εφεσιβλήτων και η συμμετοχή τους στην εταιρία, καταρχήν αλλά και εν συνεχεία η διατήρηση της συμμετοχής τους, αποτελούσε αποκλειστικά έμπρακτη ένδειξη στοργής εκ μέρους ημών προς τα τέκνα του αδελφού μας, που ασθένησε σοβαρά και απεβίωσε σε νεαρή ηλικία, αφήνοντάς τα «ορφανά», χωρίς πατρική φροντίδα και προστασία.

<u>Είναι όμως χαρακτηριστικό του ιδιαίτερου ρόλου μας στην εταιρία, και της κατανομής των δραστηριοτήτων μας, ότι ο πατέρας των αντιδίκων, κατά την αποχώρησή του και τη μεταβίβασή εν ζωή των μεριδίων του στα δύο του</u>

τέκνα στο τέλη του 1990, με την απαιτούμενη εκ του καταστατικού συναίνεσή μας, αν και κατείχε το 33,33% των μεριδίων της εταιρίας, και συμμετείχε με τον εξ ημών Γεώργιο Λαγανάκο στη διαχείριση της εταιρίας, ΔΕΝ ζήτησε να έχουν συμμετοχή στη διαχείριση της εταιρίας τα υπεισερχόμενα τέκνα του, δεν υπεισήλθαν στη θέση του ως από κοινού διαχειριστή. ΑΝΤΙΘΕΤΑ, με την σύμπραξη του πατέρα των αντιδίκων, χρέη διαχειριστή ανέλαβε έκτοτε ο πρώτος εξ ημών Νικόλαος και είχε δικαίωμα να τα ασκεί επέκεινα από κοινού και κεχωρισμένα με τον Γεώργιο Λαγανάκο. Ουδέποτε ο αρχικός ιδρυτής Παναγιώτης Λαγανάκος είχε ζητήσει να ασκεί διαχείριση κάποιο από τα τέκνα του, που άλλωστε αν και είχαν συμπληρώσει τότε τα 25 και πλέον έτη της ηλικίας τους, δεν είχαν ιδιαίτερη εμπειρία. Ούτε φυσικά και έκτοτε όλα αυτά τα χρόνια, και μέχρι πλέον που αναγκασθήκαμε να καταστήσουμε σαφές ότι τα ανθρώπινα όρια ανοχών στις προσβλητικές συμπεριφορές των τέκνων του αδελφού μας προς το πρόσωπό μας είχαν φθάσει στο έσχατο όριο, και δεν ήταν δυνατόν πλέον να ανεχόμαστε την εκβιαστική μέθοδό τους, για να αποσπούν χρήματα, είχε αμφισβητηθεί από τους αντιδίκους η διαχείριση της εταιρίας, ή είχαν καθοισνδήποτε τρόπο δείξει ουσιώδες ενδιαφέρον, πόσο μάλλον να αναλάβουν τη διαχείριση της εταιρίας.

Ήδη από την είσοδο των αντιδίκων-εφεσιβλήτων στην εταιρία το 1991, πριν ακόμα από τον θάνατο του αρχικού εταίρου- αδελφού μας σε νεαρή ηλικία, η συμμετοχή τους με την παροχή εργασίας ήταν ελάχιστη και με την πρόοδο του χρόνου έβαινε μειούμενη έως ότου κατέστη σχεδόν ανύπαρκτη. Ιδίως δε τα τελευταία χρόνια, και πριν από το καλοκαίρι του 2016, απείχαν πλήρως, ενσυνείδητα και με δική τους απόφαση από τις εργασίες της εταιρίας, και δεν είχαν οιασδήποτε συνεισφορά σε αυτήν. Τα τελευταία χρόνια ουδόλως συμμετείχαν στη λειτουργία της εταιρίας, ούτε προσέφεραν στην πραγματικότητα ουσιωδώς εργασία για τις ανάγκες της επιχείρησης.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μετά και την εν τοις πράγμασι πλήρη αποχώρησή τους μετά το 2016 από την εταιρία και έως την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, ουδείς προσλήφθηκε από την εταιρία, για να τους...αντικαταστήσει. Ενώ και από την κατάθεση του υιού του δευτέρου των αντιδίκων στο ακροατήριο, Παναγιώτη Λαγανάκου, προέκυψε ότι και ουδείς

άλλος στον χώρο τους θεώρησε ικανούς για να τους απασχολήσει, όλο αυτό το διάστημα, και σύμφωνα με την κατάθεσή του δεν εργάζονταν πουθενά. Είναι προφανές, ότι αν πράγματι αυτοί οι δύο άνθρωποι παρείχαν υπηρεσίες στην εταιρία, εργάζονταν για τους σκοπούς της, όπως εσφαλμένα έκανε δεκτό η προσβαλλόμενη, θα έπρεπε η επιχείρηση εμπορίας σιδήρου να προσλάβει άλλους στη θέση τους. Η απουσία οποιασδήποτε τέτοιας προσθήκης, αποδεικνύει πλήρως τους ισχυρισμούς μας. Αντίθετα μάλιστα, μετά και την εν τοις πράγμασι αποχώρησή τους, η εταιρία άρχισε να πηγαίνει πολύ καλύτερα, να ανταποκρίνεται με μεγαλύτερη ευχέρεια στις υποχρεώσεις της έναντι της Εθνικής Τράπεζας, και να παρουσιάζει πιο σταθερή και εξελικτική πορεία, που μάλιστα ιδίως το τρέχον έτος και λόγω του τερματισμού του κύκλου των εκλογικών αναμετρήσεων και την διαφαινόμενη άνοδο της οικοδομικής δραστηριότητας, αποτυπώνεται και στην έντονη αύξηση της δραστηριότητας της, στην εμφανιζόμενη αύξηση των παραγγελιών από πελάτες, στην αύξηση γενικότερα του κύκλου εργασιών και του τζίρου αυτής.

Έχοντας απαλλαγεί από τα επεισόδια που δημιουργούσαν οι αντίδικοι, από τις συκοφαντικές και προσβλητικές ενέργειές τους έναντι ημών και έναντι της εταιρίας – που δόλια απομείωναν σε έναν ευρύ κύκλο υποψήφιων πελατών, συνεργατών, τραπεζικών στελεχών, το κύρος και την αξιοπιστία της εταιρίας μας και των εταίρων- που έπληττε ευθέως την τιμή και την υπόληψή μας και την εμπορική φήμη και αξιοπιστία της εταιρίας, μπορέσαμε να υλοποιηθεί το πρόγραμμα ανάκαμψης της εταιρίας, και τώρα να είμαστε σε πολύ καλύτερη θέση από αυτήν που μας είχαν υποχρεώσει να βιώνουμε την περίοδο ιδίως 2016- 2018. Σε κάθε περίπτωση ακόμα και η απόφασή μας να σταματήσουμε πλέον να υπακούμε στις εκβιαστικές πρακτικές των αντιδίκων, στις μεθοδευμένες προσπάθειές τους να αποσπούν χρηματικά ποσά από την εταιρία – χωρίς να τα δικαιούνται, και χωρίς να ανταποκρίνονται στα τότε τρέχοντα οικονομικά αποτελέσματά της, αδιαφορώντας για τις ταμειακές δυσχέρειες, που της προκαλούσε η στάση τους, για την αποστέρηση με αυτόν τον τρόπο της δυνατότητας καταβολής των υποχρεώσεών της και της εξόφλησης των προμηθευτών, των φορολογικών υποχρεώσεών της κτλ. – οδήγησε στην εξοικονόμηση των αναγκαίων πόρων για την κάλυψη των τρεχουσών

αναγκών της εταιρίας και να εισέλθει σε σταθερή και αποδεικνυόμενη πορεία ανάκαμψης.

Η εκκαλουμένη επιχειρεί να αιτιολογήσει την ως άνω λανθασμένη κρίση της ως προς το ανωτέρω σκέλος, με την σκέψη ότι:«... *η επιμονή τους (α.σ. εννοεί τους αντιδίκους) να λάβουν γνώση της οικονομικής πορείας της εταιρίας ως ομόρρυθμα μέλη μόνο αδιαφορία για την τύχη αυτής δεν καταδεικνύει*» (σελ. 15 εκκαλουμένης). Η κωδικοποίηση αυτή της σκέψης της εκκαλουμένης, αναδεικνύει ακριβώς και τον πυρήνα του σφάλματος και της πλάνης, στην οποία περιέπεσε το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο κατά τη διαμόρφωση της κρίσης του, τη στάθμιση και αξιολόγηση των δεδομένων και την αποτυχία του εν τέλει λόγω εσφαλμένης και μη ορθής αξιολόγησης των πραγματικών στοιχείων και των αποδείξεων που παρατέθηκαν ενώπιόν του, να αχθεί σε ορθή και αιτιολογημένη κρίση. Εμείς δεν ισχυρισθήκαμε άλλωστε ότι οι αντίδικοι δεν επιθυμούσαν να έχουν οικονομικές απολαβές από την εταιρία- κάθε άλλο, διαρκώς πίεζαν και απαιτούσαν συνεχώς υπέρμετρα οικονομικά οφέλη εκβιαστικά, με την χρήση των παράνομων πρακτικών που υιοθετούσαν, και ιδίως των συκοφαντιών εκδηλώσεων σε βάρος μας και των επεισοδίων, που επιχειρούσαν να προκαλέσουν- αλλά ότι δεν προσέφεραν την εργασία τους και δεν συνεισέφεραν για το καλό της εταιρίας. Οι αντίδικοι συνειδητά όχι μόνο δεν παρείχαν πραγματικά την προσωπική τους εργασία τα τελευταία χρόνια στην εταιρία, αλλά και δεν εργάζονταν ούτε με την ευρύτερη έννοια για την εκπλήρωση του εταιρικού σκοπού, ως όφειλαν, προκειμένου να «δικαιούνται» να απολαύσουν κέρδη από την εταιρία – που μάλιστα εξαιτίας της στάσης τους ήταν αδύνατον αν προκύψουν. Όπως τονίσαμε και καταδείξαμε άλλωστε και πρωτοδίκως – και ουσιαστικά παραδέχθηκαν και οι ίδιοι οι αντίδικοι στο Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο - οι αντίδικοι ιδίως τα τελευταία έτη απαιτούσαν να τους καταβάλλονται μηνιαίως δυσανάλογα μεγάλα – σε σχέση με τον κύκλο εργασιών και ιδίως τα κέρδη της εταιρίας- χρηματικά ποσά, ως «προμερίσματα» των ενδεχομένων κερδών της χρονιάς. Στις παρατηρήσεις και τις ενστάσεις μας ότι οι απαιτήσεις τους δεν αντιστοιχούν στην οικονομική πραγματικότητα και τα πραγματικά αποτελέσματα της εταιρίας, αρνούνταν να αντιληφθούν τις οικονομικές

υποχρεώσεις της εταιρίας, τις ανάγκες λειτουργίας της – και φυσικά πολύ περισσότερο να συμβάλλουν στην κάλυψή τους...- και επέμεναν να αξιώνουν να λαμβάνουν αχρεωστήτως μηνιαίως μεγάλα χρηματικά ποσά.

Επανειλημμένα ισχυριστήκαμε και αποδείξαμε πλήρως και πρωτοδίκως – και ατυχώς δεν έγινε αντιληπτό και δεν αξιολογήθηκε ορθά από το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο – ότι οι αντίδικοι επιθυμούσαν κατά τα τελευταία έτη να απομυζούν οικονομικά την εταιρία, λαμβάνοντας «ετσιθελικά» πολλαπλάσια χρήματα από τα όποια οριακά κέρδη τους αναλογούσαν και τα οποία προέρχονταν κυρίως την προσωπική εργασία του πρώτου εξ ημών, και των εκάστοτε συνεργατών, αν και οι ίδιοι οι αντίδικοι όχι μόνο δεν συνεισέφεραν στην επίτευξή τους ως όφειλαν, αλλά και προκαλούσαν διαρκώς προβλήματα. Η ως άνω στάση τους και η επιθυμία τους απλώς να λαμβάνουν χρήματα από την εταιρική συμμετοχή – αδιαφορώντας ταυτόχρονα για τις υποχρεώσεις που γεννά αυτή η ιδιότητά τους, και ιδίως για τους κανόνες της οικονομίας και της Αγοράς, τις συνέπειες που επέφερε η στάση τους, επιδεικνύοντας έμπρακτα και με σαφή τρόπο και την πλήρη αδιαφορία τους για τις επιπτώσεις των επιλογών τους και της στάσης τους στα οικονομικά μεγέθη της εταιρίας, καταδεικνύει και τα τεράστια σφάλματα στα οποία επέπεσε η εκκαλουμένη.

Η εν γένει ως άνω στάση των αντιδίκων είναι πασίδηλο ακόμα και από τα διδάγματα της Αγοράς και της κοινής πείρας από τις συναλλαγές, και τις αντιλήψεις του μέσου και εχέφρονος αντικειμενικού παρατηρητή ότι δεν αποτελούν επίδειξη ...ενδιαφέροντος από τους αντιδίκους για τις εταιρικές υποθέσεις, ούτε φυσικά μπορεί να ερμηνευθεί ως ενασχόλησή τους με τα εταιρικά ζητήματα, όπως ατυχώς δεν κατάφερε να διακριβώσει η εκκαλουμένη.

Τη μη ανάμειξη τους στις εταιρικές υποθέσεις ομολόγησαν και οι αντίδικοι στην από 30-5-2017 με Αριθμό Έκθεσης Κατάθεσης Δικογράφου Αίτησης 205/13-6-2017 αίτηση επί της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλομένη. Συγκεκριμένα στην 4η σελίδα αυτής, στο ίδιο το δικόγραφό τους, οι αντίδικοι αναφέρουν: «...*<u>ποτέ δεν μας (σ.σ. εννν. εμάς) επέτρεψαν να αναμιχθούμε ενεργά στην διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων, αρνούμενοι κάθε συμβολή μας...</u>*» εμφανίζοντας βεβαίως κατά το δοκούν και σκόπιμα την ομολογούμενη και από τους ίδιους πλήρη

αποχή τους καθόλο το διάστημα της εταιρικής συμμετοχής τους από τα καθήκοντά τους ως ομορρύθμων εταίρων, ως δήθεν δική μας επιλογή. Στην πραγματικότητα φυσικά ήταν η αποτύπωση της βούλησής τους, εκμεταλλευόμενοι την συγγενική μας ιδιότητα, να ασκούν υπέρμετρη πίεση και να ζητούν χρήματα από τις εργασίες της εταιρίας, χωρίς να τα δικαιούνται – αφού δεν ανταποκρίνονταν στα οικονομικά αποτελέσματα αυτής, μέσα ιδίως στην περίοδο της οικονομικής κρίσης και την πλήρη σχεδόν διακοπή κάθε οικοδομικής δραστηριότητας. Την ίδια στιγμή φυσικά οι υποχρεώσεις της εταιρίας έτρεχαν, και έπρεπε να «διατηρηθεί στα πόδια της», όμως αυτά ήταν παντελώς αδιάφορα για τους αντιδίκους – όπως καταδείξαμε πλήρως και πρωτοδίκως, αλλά πεπλανημένο το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εσφαλμένα δεν έκανε δεκτό- αποδεχόμενο μη ορθώς τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς των αντιδίκων.

Η προσβαλλόμενη κάνοντας δεκτούς τους ισχυρισμούς των αντιδίκων περί δήθεν ενεργούς συμμετοχής τους στην εταιρία καθώς και περί παροχής προσωπικής εργασίας τους σε αυτήν- αν και δεν προσκομίσθηκε οποιοδήποτε έγγραφο αποδεικτικό μέσο που να τους αποδεικνύει- έσφαλε και πρέπει να εξαφανισθεί.

Πολύ περισσότερο, η εσφαλμένη ως άνω δικανική κρίση, οδήγησε στο άτοπο και καταστροφικό εν τέλει συμπέρασμα της εκκαλουμένης ότι είναι πλέον ορθή επιλογή για τη διατήρηση της βιωσιμότητας της εταιρίας, να διαταχθεί η αποβολή μας από αυτήν, ήτοι των κυρίων του 66,66% των εταιρικών μεριδίων, ιδρυτών, διαχειριστών και ομορρύθμων εταίρων αυτής, που δώσαμε αγώνα όλα αυτά τα χρόνια για αυτήν, και είμαστε άρρηκτα συνδεδεμένοι μαζί της, και να επιτραπεί να αποκτήσουν τον πλήρη έλεγχο αυτής οι αντίδικοι – κύριοι συνολικά μόλις του...33,33% των μεριδίων και απέχοντες συνειδητά από τις εταιρικές υποθέσεις και λειτουργίες, αδιαφορούντες προκλητικά για τα οικονομικά αποτελέσματα και την πορεία της εταιρίας. Μη αντιλαμβανόμενο ορθώς το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο το ρόλο εκάστου εξ ημών στην εταιρία από τη δημιουργία της το 1966 μέχρι και σήμερα, οδηγείται σε υιοθέτηση – και μάλιστα εντελώς αναιτιολόγητα και εσφαλμένα – της πλέον κακής επιλογής για την τύχη και το μέλλον της εταιρίας...

2ος Λόγος Έφεσης: Εσφαλμένη κρίση προσβαλλόμενης περί μη παροχής ενημέρωσης και πληροφόρησης προς τους αντιδίκους σχετικά με τα οικονομικά στοιχεία της «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ Ο.Ε.»

Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, προφανώς έσφαλε, κρίνοντας ότι δεν παρείχαμε στους εφεσίβλητους «*...ενημέρωση και πληροφόρηση για τα οικονομικά στοιχεία της εταιρίας...*» (αρ.σελ. 6 εκκαλουμένης), παραδοχή του, που μεγιστοποίησε τις υπόνοιες των αντιδίκων περί κακής διαχείρισης εκ μέρους μας. Με την ως άνω κρίση του όμως σε ένα τόσο κρίσιμο κεφάλαιο για τη διαμόρφωση της κρίσης του για την υπόθεση, υπέπεσε σε τεράστια αντίφαση, ερχόμενο σε σύγκρουση ακόμα και με την επόμενη παραδοχή του, που το ίδιο παραθέτει στην συνέχεια, ότι δηλαδή: «*...Πρωινές ώρες της 28-7-2016, που είχε ορισθεί ως ημέρα παράδοσης των φορολογικών βιβλίων και στοιχείων τη εταιρίας ...Την ίδια μέρα παραδόθηκε φάκελος με φορολογικά έγγραφα της εταιρίας (δηλώσεις Ε3, Ε5, Ε7 κλπ)*» [αρ.σελ. 6 (τελευταίες σειρές) -7 (αρχή) προσβαλλομένης].

Τα σφάλματα που έχουν εμφιλοχωρήσει στην εκκαλουμένη είναι πασίδηλα, και καταδεικνύουν την έλλειψη της απαιτούμενης ειδικής και πλήρους αιτιολογίας, που την χαρακτηρίζει, τις αντιφατικές και αλληλοαντικρουόμενες παραδοχές, που υιοθετεί ταυτόχρονα στο σκεπτικό της, και εν τέλει τους λόγους που την οδήγησαν στην έκδοση μιας όλως άδικης και εσφαλμένης απόφασης, που προκαλεί τεράστια και ανεπανόρθωτη βλάβη στην εταιρία και τα συμφέροντά μας, και έρχεται σε αντίθεση με όσα προτάσσει και επιτάσσει και το κοινό περί δικαίου αίσθημα αλλά και η αναγκαιότητα δίκαιης και ορθούς επίλυσης της προκληθείσης διαφοράς.

Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έσφαλε, διότι δεν έλαβε υπόψη του και δεν αξιολόγησε ορθά τα αποδεικτικά έγγραφα, που προσκομίσαμε και επικαλεστήκαμε ενώπιόν του, αλλά αντίθετα παραπλανήθηκε από την κακόπιστη συμπεριφορά των αντιδίκων, οι οποίοι επεδίωξαν και επέτυχαν ατυχώς να δημιουργήσουν δόλια και

μεθοδευμένα – αποδεικνύοντας φυσικά και με τις πράξεις τους την πλήρη διάγνωση και από κάθε κριτή του πραγματικού χαρακτήρα τους και του τρόπου, που κινούνταν και κατά το προηγούμενο χρονικό διάστημα έναντι ημών- σφαλερές εντυπώσεις.

Η απουσία ορθής αξιολόγησης του αποδεικτικού υλικού, η αδυναμία της εκκαλουμένης να αιτιολογήσει την κρίση της, οι αντιφατικές και λανθασμένες παραδοχές της, αναδεικνύονται ακόμα και από τη μη λήψη υπόψη και τη μη ορθή αξιολόγηση του περιεχομένου που προκύπτει και από δημόσια έγγραφα, Χαρακτηριστικό της έκτασης της πλάνης του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, είναι ότι δεν αξιολογεί καν ότι από το προσκομισθέν ενώπιόν του (με αριθμό σχετικού 31 των προτάσεων των κατατεθεισών πρωτοδίκως προτάσεών μας) με αρ. πρωτ. 1019/26/582-α΄ακριβές απόσπασμα από το Βιβλίο Αδικημάτων και Συμβάντων της 20/8/2016 του Α.Τ. Καλαμάτας, προκύπτει ότι ο πρώτος των αντιδίκων έφθασε στις 28/7/2016 και ώρα 11:15 να παραπονεθεί σκόπιμα, μεθοδευμένα και δόλια στους Αστυνομικούς ότι δήθεν δεν του δίναμε αντίγραφα των οικονομικών στοιχείων των δύο ως άνω εταιριών, ενώ όπως προκύπτει και από το προσαγόμενο με αριθμό σχετικού 32 από 28/7/2016 «Πρακτικό Παράδοσης Παραλαβής Εγγράφων» και υπογραφέν στις 10:00 της ίδιας ημέρας, οι δύο αντίδικοι είχαν ήδη παραλάβει τα εκζητηθέντα έγγραφα, και μάλιστα παρουσία και της τότε οικονομικής της συμβούλου αλλά και της τότε δικηγόρου τους!

Απίστευτοι ισχυρισμοί, μεθοδεύσεις, διαρκείς εκβιασμοί και προσπάθεια των αντιδίκων – γνωρίζοντας, και εκμεταλλευόμενοι ταυτόχρονα, την απέχθειά μας στις αντιδικίες και στις έριδες, και ιδίως στην επιχειρούμενη αμαύρωση του οικογενειακού μας ονόματος και της φήμης μας στην κοινωνία της Καλαμάτας και την ευρύτερη περιοχή, αλλά και της βαθύτατης λύπης που μας προκαλούσε η στάση και συμπεριφορά των τέκνων του πολυαγαπημένου μας αδελφού έναντι ημών- αδίστακτοι δεν σταματούσαν προ ουδενός, με αποκλειστικό σκοπό την αθέμιτη απόσπαση χρημάτων από εμάς, και την εταιρία, χωρίς να τα δικαιούνται, χωρίς να προκύπτουν από τα οικονομικά της μεγέθη. Και όλα τα παραπάνω, ενώ φυσικά γνώριζαν και αποδέχονταν τα παραπάνω και τις συνέπειες των ενεργειών τους και τη βλάβη που

προκαλούσαν, και αδιαφορώντας για αυτά, αλλά αντίθετα επιδιώκοντας ενσυνείδητα να επιτύχουν το στόχο τους.

Άλλωστε πώς θα μπορούσαν να ισχύουν όσα σχετικώς δέχθηκε η εκκαλουμένη, εντελώς αναπόδεικτα και αναιτιολόγητα, και ταυτόχρονα όλα τα προηγούμενα χρόνια – μέχρι την εκδήλωση της βίαιης επίθεσής τους σε βάρος ημών και της εταιρίας – όχι μόνο να μην διαμαρτύρονται ή να μην ασκούν στοιχειωδώς οιοδήποτε δικαίωμα, που τους έδινε ο Νόμος και το Καταστατικό ως εταίρους μειοψηφίας – κατόχους ποσοστού 33,33%των εταιρικών μεριδίων της εταιρίας. Αντίθετα προέκυψε από το πλήθος των προσαχθέντων και δημοσίων εγγράφων, ότι οι αντίδικοι όλα τα χρόνια και ενέκριναν τις πράξεις των διαχειριστών, και είχαν πλήρη πληροφόρηση, και αποδέγονταν και δήλωναν τα οικονομικά αποτελέσματα της εταιρίας – και τα τυχόν εξ αυτής εκπορευόμενα κέρδη και μερίσματα- στις ετήσιες ατομικές τους φορολογικές δηλώσεις. Προφανώς επίσης ουδέποτε...διαμαρτυρήθηκαν για τη λήψη προμερίσματος τόσο σε χρήμα «στο χέρι», όσο και με την πληρωμή των ασφαλιστικών τους εισφορών και των λογαριασμών των ΔΕΚΟ των οικιών τους, όπως καταδείχθηκε πρωτοδίκως.

Και όμως, και παρότι όλα τα παραπάνω αποδείχθηκαν ενώπιον του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, η εκκαλουμένη κατά τρόπο ακατανόητο, χωρίς την απαιτούμενη αιτιολογία, και σε κάθε περίπτωση ως αποτέλεσμα όχι δίκαιης και ορθής κρίσης, οδηγήθηκε στην εξαγωγή όλως αντιφατικών και εσφαλμένων συμπερασμάτων, και εν τέλει στην αποδοχή κατά ένα μέρος της αίτησης των αντιδίκων και την μη ορθή απόρριψη της δικής μας, οδηγώντας έτσι σε εντελώς άδικα αποτελέσματα, και μάλιστα σε οδούς εντελώς αντίθετες από αυτούς που και η ίδια φέρεται στο σκεπτικό της να θέτει ως επιβαλλόμενους στόχους βάσει του κειμένου νομοθετικού πλαισίου, που καλείται να εφαρμόσει.

Έμπρακτα ήδη οι αντίδικοι, άλλωστε, καταδεικνύουν ήδη ότι κινούνται σε εντελώς άλλη κατεύθυνση από τα συμφέροντα της εταιρίας και τον πυρήνα ακόμα

και του σκεπτικού της απόφασης ότι προέχει η διατήρηση της πορείας αυτής. Αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης, διακηρύσσουν ότι θα προβούν σε άμεσο κλείσιμο αυτής, σε αναστολή κάθε δραστηριότητάς της και σε ξεπούλημα των περιουσιακών της στοιχείων δηλώνοντας μάλιστα ευθαρσώς ότι δεν θα μας καταβάλλουν ούτε τα αναλογούντα της αξίας της εταιρικής μας συμμετοχής! Δεν χρειάστηκαν, παρά ελάχιστα εικοσιτετράωρα από την έκδοση της εκκαλουμένης, ώστε να μην καταλείπουν οιαδήποτε αμφιβολία για τις πραγματικές προθέσεις τους, υπογραμμίζοντας έτσι έτι περαιτέρω και τα σφάλματα και τις λανθασμένες κρίσεις της εκκαλουμένης.

3ος Λόγος Έφεσης: Εσφαλμένη κρίση περί μη διάπραξης των αδίκων πράξεων της συκοφαντικής δυσφήμησης, της εξύβρισης και της απειλής

Η εκκαλουμένη, μη ορθώς και εσφαλμένως, και κατά πλημμελή εκτίμηση των προσαχθέντων και επικληθέντων εγγράφων, ακόμα και αυτών που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου, έκανε δεκτό ότι: «*Οι ισχυρισμοί των Νικολάου και Γεωργίου Λαγανάκου περί διάπραξης άδικων πράξεων εναντίον τους (συκοφαντικής δυσφήμησης, εξύβρισης, απειλής) από τους αντιδίκους, τόσο σοβαρών ώστε να απαιτείται ο αποκλεισμός τους από την εταιρία ουδόλως αποδεικνύονται. Ο ενόρκως εξετασθείς μάρτυράς τους με όσα αόριστα και ασαφή κατέθεσε ουδέν εισέφερε, άλλωστε και οι ίδιοι δεν υπέβαλαν εγκλήσεις, ούτε προσέφυγαν στο Α.Τ. Καλαμάτας για τη σύνταξη ενός δελτίου αδικημάτων και συμβάντων, όπως θα ήταν το αναμενόμενο*» (αρ.σελ. 15 εκκαλουμένης).

Ειδικότερα η αποδειχθείσα συκοφαντική επίθεση σε βάρος μας και η προσπάθεια να στρέψουν ακόμα και συνεργάτες της εταιρίας απέναντι μας :

Σε αντίθεση με όσα αναπόδεικτα δέχθηκε και ως προς αυτό το κεφάλαιο η εκκαλουμένη, και τη δήθεν... μη απόδειξη της επίδοσης τους σε βάρος μας σε ακραίες συκοφαντικές εκδηλώσεις και προσβλητικών και παρανόμων

συμπεριφορών, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν εξηγεί γιατί δεν έλαβε υπόψη του ότι όπως κατέθεσε και ενώπιόν του ο μάρτυρας Ιωάννης Λαγανάκος οι αντίδικοι διαφώνησαν στα παραπάνω – περί αναγκαιότητας οικονομικής σύνεσης στην εταιρία, και αποφυγής καταβολής προμερισμάτων, που δεν δικαιολογούνταν από τα οικονομικά αποτέλεσμα αυτής, αλλά και την ανάγκη να μπουν τα θεμέλια για την επόμενη ημέρα, και να τεθούν υγιείς βάσεις για τη συνεργασία των τέκνων ημών με τους αντιδίκους - και επιδόθηκαν σε έναν απίστευτο πόλεμο σε βάρος της εταιρίας και ημών, με εξακόντιση απίστευτων συκοφαντικών εκφράσεων και εκδηλώσεων, και την προσπάθεια ακόμα και πρόκλησης άμεσης ζημίας σε βάρος της εταιρίας, επιδιώκοντας είτε να στρέψουν τον έναν εξ ημών έναντι του άλλου [με απειλές, «τάζοντας διανομή μεριδίων», με ύβρεις και συκοφαντίες έναντι του άλλου (εναλλάξ)], είτε προσπαθώντας να αποτρέψουν ακόμα και πελάτες να έρθουν στην επιχείρηση, ενώ ζητούσαν από το λογιστή της εταιρίας να μην υποβάλει ακόμα και τις φορολογικές δηλώσεις της εταιρίας (αδιαφορώντας για τα βαρύτατα πρόστιμα, που επαπειλούνταν), όπως άλλωστε προέκυψε και από τα προσαχθέντα και επικληθέντα με τις προτάσεις μας έγγραφα! Ταυτόχρονα, επιδόθηκαν δολίως σε συντονισμένη αμαύρωση του ονόματός μας έναντι εισαγγελικών και αστυνομικών αρχών, τραπεζικών καταστημάτων της Καλαμάτας, πελατών και προμηθευτών, κατά τρόπο πρόδηλα μη νόμιμο και επιβλαβή για εμάς και την εταιρία.

Πραγματικά εντυπωσιάζει, εκτός των άλλων, ότι η εκκαλουμένη δεν έλαβε καν υπόψη της- και δεν προσέτρεξε σε οιαδήποτε αιτιολόγηση αυτής της αμέλειάς της- τις χαρακτηριστικές αποστροφές της κατάθεσης του μάρτυρα, που καταδεικνύουν την έκταση της επίθεσης που δεχόμασταν και την αμαύρωση της φήμης μας :

<u>Η εκκαλουμένη δεν εξηγεί γιατί δεν λαμβάνει υπόψη της – με συνέπεια να υιοθετεί στο σκεπτικό της εντελώς εσφαλμένες παραδοχές – τη ρητή αναφορά στην ένορκη κατάθεση του Ιωάννη Λαγανάκου, ανάμεσα σε άλλα, ότι :</u>

- Συκοφαντούν τον Νικόλαο και τον Γεώργιο Λαγανάκο πολύ άσχημα
- Συκοφαντούν και τον Ιωάννη Λαγανάκο, γιατί δεν δέχτηκε «...να πάει μαζί τους», ήτοι να συνεργασθεί μαζί τους, επειδή γνωρίζει τη δουλειά και μπορεί και να φέρνει πελάτες, σε αντίθεση με αυτούς, και να δεχόταν έτσι να «ρίξουν» τον Γεώργιο Λαγανάκο, κατά κύριο λόγο, αλλά και τον πατέρα

Να καταδικαστούν οι αντίδικοι στα δικαστικά μας έξοδα και στην αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου μας.

Καλαμάτα, 16 Οκτωβρίου 2019

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ι. ΡΙΚΟΣ
Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο
Μ.Δ.Ε. Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου & Ευρωπαϊκών Σπουδών
Βαλτετσίου 29 & Χαρ. Τρικούπη, Αθήνα, 106 81
τηλ. 210-3800280 fax: 210-3800281
gerasimosrik@gmail.com

16/

και του σκεπτικού της απόφασης ότι προέχει η διατήρηση της πορείας αυτής. Αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης, διακηρύσσουν ότι θα προβούν σε άμεσο κλείσιμο αυτής, σε αναστολή κάθε δραστηριότητάς της και σε ξεπούλημα των περιουσιακών της στοιχείων δηλώνοντας μάλιστα ευθαρσώς ότι δεν θα μας καταβάλλουν ούτε τα αναλογούντα της αξίας της εταιρικής μας συμμετοχής! Δεν χρειάστηκαν, παρά ελάχιστα εικοσιτετράωρα από την έκδοση της εκκαλουμένης, ώστε να μην καταλείπουν οιαδήποτε αμφιβολία για τις πραγματικές προθέσεις τους, υπογραμμίζοντας έτσι έτι περαιτέρω και τα σφάλματα και τις λανθασμένες κρίσεις της εκκαλουμένης.

3ος Λόγος Έφεσης: Εσφαλμένη κρίση περί μη διάπραξης των αδίκων πράξεων της συκοφαντικής δυσφήμησης, της εξύβρισης και της απειλής

Η εκκαλουμένη, μη ορθώς και εσφαλμένως, και κατά πλημμελή εκτίμηση των προσαχθέντων και επικληθέντων εγγράφων, ακόμα και αυτών που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου, έκανε δεκτό ότι: «*Οι ισχυρισμοί των Νικολάου και Γεωργίου Λαγανάκου περί διάπραξης άδικων πράξεων εναντίον τους (συκοφαντικής δυσφήμησης, εξύβρισης, απειλής) από τους αντιδίκους, τόσο σοβαρών ώστε να απαιτείται ο αποκλεισμός τους από την εταιρία ουδόλως αποδεικνύονται. Ο ενόρκως εξετασθείς μάρτυράς τους με όσα αόριστα και ασαφή κατέθεσε ουδέν εισέφερε, άλλωστε και οι ίδιοι δεν υπέβαλαν εγκλήσεις, ούτε προσέφυγαν στο Α.Τ. Καλαμάτας για τη σύνταξη ενός δελτίου αδικημάτων και συμβάντων, όπως θα ήταν το αναμενόμενο*» (αρ.σελ. 15 εκκαλουμένης).

Ειδικότερα η αποδειχθείσα συκοφαντική επίθεση σε βάρος μας και η προσπάθεια να στρέψουν ακόμα και συνεργάτες της εταιρίας απέναντι μας :

Σε αντίθεση με όσα αναπόδεικτα δέχθηκε και ως προς αυτό το κεφάλαιο η εκκαλουμένη, και τη δήθεν... μη απόδειξη της επίδοσης τους σε βάρος μας σε ακραίες συκοφαντικές εκδηλώσεις και προσβλητικών και παρανόμων

αντιληφθεί την έκταση της μεθοδευμένης σπίλωσης της τιμής και της προσωπικότητάς μας. Και όμως, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, ακόμα και αυτά που λάμβαναν χώρα μέσα στο ακροατήριο, δεν κατάφερε να τα διαγνώσει και να τα αξιολογήσει ορθά, με συνέπεια τελικά να οδηγηθεί σε μια τόσο εσφαλμένη κρίση.

Η πλημμελής αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού από το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο και η εσφαλμένη αξιολόγηση και υπαγωγή εν συνεχεία όσων αποδείχθηκαν στους κείμενους νομοθετικούς κανόνες είναι χαρακτηριστική και αξιοπρόσεκτη. Ενισχύει δε το αίσθημα αδίκου και της άνισης μεταχείρισης και μη πλήρους ακρόασης των διαδίκων, που προκαλεί σε εμάς η επισκόπηση της εκκαλουμένης. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν εκτίμησε ορθά τα προσκομισθέντα ενώπιόν του έγγραφα, με τα οποία αποδείξαμε ότι οι αντίδικοι προέβαιναν σε αναληθείς καταγγελίες ενώπιον των αρχών αλλά και τρίτων εν γνώσει της αναλήθειάς τους, επιδιώκοντας να μας δημιουργούν προβλήματα, και να κωλύουν την καθημερινότητά μας και τη λειτουργία των εταιριών – ταυτόχρονα μάλιστα, τόσο δηλαδή της «Αφοί Β. Λαγανάκου Ο.Ε», όσο και της «Γ.Λαγανάκος και Σια Ο.Ε.», και να δημιουργούν εντάσεις, επιδιώκοντας δόλια και σκόπιμα να ακούγονται αόριστες φήμες και να σπιλώνεται αδίκως το όνομά μας , να ακούγεται ότι μας καταγγέλλουν και ότι υπάρχουν δήθεν παράπονα για εμάς, βλάπτοντας με τον τρόπο αυτό την τιμή και την υπόληψή μας. Πρόκειται για τακτικές ακραίας προπαγάνδας, βγαλμένες από σκοτεινές εποχές, που όμως ατυχώς διαπιστώνεται ότι παρέσυραν και παραπλάνησαν το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο.

Στην πραγματικότητα, όπως αποδεικνύεται και από το σύνολο του προσαγόμενου αποδεικτικού υλικού και από τις μαρτυρικές καταθέσεις, η αντίδραση των εφεσιβλήτων, οι απειλές τους καθ'ημών και κατά της υπό κρίση εταιρίας, η διάδοση των συκοφαντικών ισχυρισμών τους, οφείλεται στην επισήμανσή μας αρχικά και μετά στην αντίθεσή μας στο να λαμβάνουν αυθαίρετα χρηματικά ποσά ως προμέρισμα - πριν την έκδοση των οικονομικών αποτελεσμάτων και τη διαπίστωση του υπολοίπου, που θα απέμενε κάθε έτος ως κέρδος, ώστε να μπορεί να υπολογισθεί πόσο και αν θα μπορούσαν να λάβουν κάθε έτος. Τους επισημάνθηκε ότι τα χρήματα, που λάμβαναν ήδη – και προκύπτουν

άλλωστε από τον οικονομικό έλεγχο που κάναμε στην εταιρία- δεν ανταποκρίνονταν στα οικονομικά δεδομένα της εταιρίας, και πέραν του γεγονότος ότι κατά αυτόν τον τρόπο είχαν λάβει τα τελευταία έτη πολύ περισσότερα χρήματα σε σχέση με τους δύο άλλους ομόρρυθμους εταίρους που κατείχαν το 66,66% των μεριδίων – και ιδίως σε σχέση με τον Γεώργιο Λαγανάκο- η ως άνω περιγραφόμενη επιμονή τους και εκβιαστική πρακτική τους οδηγούσε σε αφαίμαξη την εταιρία, σε πλήρη οικονομική αδυναμία να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της.

Σε αντίθεση φυσικά με όσα ανέφεραν αναληθώς στην αίτησή τους και τους ισχυρισμούς τους, επεξηγήθηκε και αποδείχθηκε πλήρως σε αυτούς με αναλυτική παράθεση των στοιχείων της εταιρίας, αλλά και λαμβάνοντας και την άποψη και ανεξάρτητου λογιστή, στον οποίο επιδείξαμε τα στοιχεία (Ευστάθιος Λαμπρόπουλος, λογιστής Καλαμάτας) – και ο οποίος είναι τρίτο πρόσωπο σε σχέση με τον λογιστή κ. Γεώργιο Κελλαράκο, που τηρεί τα βιβλία της εταιρίας- ότι τα δύο αδέλφια –αντίδικοι έχουν λάβει πολύ μεγαλύτερα μερίδια – όπως προκύπτει και από τα αντίστοιχα παραστατικά και έγγραφα της εταιρίας, αλλά και τα ποσά που ομολογούν οι ίδιοι ότι λάμβαναν σε τακτική βάση- από αυτά που δικαιούνταν ήδη, καθώς έπαιρναν και το μεγαλύτερο μερίδιο από τα χρήματα, που δικαιούνταν να λάβει ο δεύτερος εξ ημών- και τα κατέλειπε στα ταμεία της εταιρίας για διευκόλυνση στην πράξη της ρευστότητάς της. Όμως αντί, και μπροστά στην πλήρη αποδεικτική αξία των στοιχείων, οι αντίδικοι να επιδείξουν την απαιτούμενη σύνεση και τη στάση που απαιτείται από τα παιδιά του αγαπημένου μας αδελφού, σε μια επιχείρηση με κατεξοχήν προσωπικά χαρακτηριστικά, την οποία παλέψαμε τόσα χρόνια να κρατήσουμε ζωντανή, και εν λειτουργία – και είναι χαρακτηριστικό ότι δεν υπάρχει ούτε μία αξίωση τρίτου σε βάρος της, πέραν το ως άνω δάνειο από την Εθνική, ούτε μια ακάλυπτη επιταγή έκδοσής μας ή μια απλήρωτη συναλλαγματική αποδοχής μας- κορύφωσαν την συκοφαντική επίθεση σε βάρος μας, εκτοξεύοντας απειλές και κατηγορίες σε βάρος μας περί της διάπραξης δήθεν ανομημάτων από την πλευρά μας, και επιδιώκοντας με την κατάθεση της αίτησής τους είτε να μας ...εκδιώξουν από την εταιρία, και να την αναλάβουν αυτοί, είτε να τη θέσουν σε εκκαθάριση.

ΚΑΙ ΑΥΤΗΝ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΗΝ ΕΚΒΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΘΕΜΙΤΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΑΠΕΤΥΧΕ ΝΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙ Η ΕΚΚΑΛΟΥΜΕΝΗ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΣΦΑΛΜΕΝΗ ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΦΘΑΣΕ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ – ΟΛΩΣ ΑΝΑΙΤΙΟΛΟΓΗΤΑ ΚΑΙ ΑΔΙΚΑ- ΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΕΙ!

Το κλίμα που διαμορφώθηκε ανάμεσα σε εμάς και τους εφεσίβλητους, αποτυπώνεται και στα αντίγραφα των εξωδίκων δηλώσεων, που αντηλλάγησαν ανάμεσα στις δύο πλευρές, από τον Ιούνιο του 2016 έως τον Νοέμβριο του 2016, που προσκομίσαμε και επικαλεσθήκαμε με τις προτάσεις μας και πρωτοδίκως, αλλά δεν αξιολόγησε ορθά η εκκαλουμένη.

Ειδικότερα, προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αξιολόγησε ορθά ούτε τα αντίγραφα των από 22/6/2016 και 14/7/2016 εξωδίκων δηλώσεων (αρ. σχετ. με τις πρωτόδικες προτάσεις μας 27, 28 αντίστοιχα), που μας κοινοποιήθηκαν από την πλευρά των αντιδίκων, και –πέραν της αναλήθειας και της αβασιμότητας μεγάλου τμήματος του περιεχομένου τους, για το οποίο έχουμε ορτώς επιφυλαχθεί- καταδεικνύουν την ένταση, με την οποία προσεγγίζουν και αντιμετωπίζουν τις μεταξύ μας σχέσεις, τη μεγάλη τους εμπάθεια, εμπεριέχουν μέρος μόνο από τις προσωπικές ύβρεις και ανυπόστατες κατηγορίες, που με μεγάλη ευκολία εξαπολύουν σε βάρος μας και μάλιστα ενώπιον τρίτων, την ίδια μάλιστα στιγμή που στην πράξη αδιαφορούν πλήρως για όλες τις υποχρεώσεις της εταιρίας, και δημιουργούν συνεχή αδικαιολόγητα προσκόμματα ακόμα και σε καθημερινές λειτουργίες της, με αποτέλεσμα να προκαλείται τεράστια αναλογικά βλάβη σε βάρος των συμφερόντων της εταιρίας αλλά και ημών των ομορρύθμων εταίρων. Είναι χαρακτηριστικό ότι με αόριστους ισχυρισμούς, ζήτησαν ακόμα και να μην υποβληθούν φορολογικές δηλώσεις της εταιρίας, αδιαφορώντας για τις συνέπειες που μια τέτοια επιλογή θα είχε τόσο για την εταιρία, όσο και για εμάς ως ομορρύθμους εταίρους και διαχειριστές αυτής.

Και όμως, ατυχώς, παρότι τονίσθηκαν και καταδείχθηκαν τα ανωτέρω πρωτοδίκως, και αναδείξαμε τον τρόπο, με τον οποίο λειτουργούν και ενεργούν οι αντίδικοι στο σύνολο των σχέσεών μας, και στις δύο εταιρίες, στις οποίες είμαστε

ομόρρυθμοι εταίροι μαζί τους, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έσφαλε στην κρίση του, και δεν κατάφερε να αντιληφθεί και να διακριβώσει την πραγματικότητα και τις μύχιες σκέψεις και δόλιους σχεδιασμούς, που απεργάζονταν οι αντίδικοι σε βάρος μας και σε βάρος των εταιριών.

Είναι ολοφάνερο, ότι αν το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο κατόρθωνε να δει τη συνολική εικόνα των σχέσεών μας με τους αντιδίκους, όπως άλλωστε τονίσθηκε και παρουσιάσθηκε και στα δικόγραφά μας, και εξαγόταν και από το σύνολο του προσαχθέντος αποδεικτικού υλικού και των μαρτυρικών καταθέσεων, θα είχε αχθεί σε εντελώς αντίθετες κρίσεις, αποδεχόμενο την πασιφανή αλήθεια της αίτησής μας και των ισχυρισμών μας και απορρίπτοντας την αίτηση των αντιδίκων.

Ενδεικτικά της κατάστασης, που δημιουργήθηκε από την συντονισμένη πρακτική των αντιδίκων, και ενδεικτικά μόνο των επεισοδίων και των προσκομμάτων που δημιουργούσαν οι αντίδικοι, αλλά και των καταγγελιών στις οποίες εν γνώσει της αναλήθειάς τους προέβαιναν, επιδιώκοντας να μας δημιουργούν προβλήματα, και να κωλύουν την καθημερινότητά μας και τη λειτουργία των εταιριών και να δημιουργούν εντάσεις, επιδιώκοντας να ακούγεται ότι μας καταγγέλλουν και ότι υπάρχουν δήθεν παράπονα για εμάς, συκοφαντώντας μας μάλιστα ασύστολα ενώπιον ευρύτατου κύκλου τρίτων προσώπων, είναι και τα εξής έγγραφα, που προσκομίσαμε και πρωτοδίκως με τις προτάσεις μας, αλλά εσφαλμένα, χωρίς πλήρη και απαιτούμενη αιτιολογία, και κατόπιν πρόδηλα άνισης μεταχείρισης των διαδίκων, η εκκαλουμένη δεν έλαβε υπόψη της :

- Αντίγραφο ακριβούς αποσπάσματος από το βιβλίο αδικημάτων και συμβάντων της 1/11/2016 του Αστυνομικού Τμήματος Καλαμάτας, Διεύθυνση Αστυνομίας Μεσσηνίας, από όπου προκύπτει ότι στις 21/10/2016 ο εκ των καθών Μιχαήλ Λαγανάκος, διαμαρτυρήθηκε στις αστυνομικές αρχές ότι δήθεν εν αγνοία αυτού και του αδελφού του επιχειρούσαμε να ...κλείσουμε την επιχείρηση «Γ. Λαγανάκος και Σια Ο.Ε.» **(αρ. σχετ. 12 των πρωτοδίκων προτάσεών μας).**

-Αντίγραφα των εξωδίκων δηλώσεων μας, που κοινοποιήσαμε στους αντιδίκους, και ειδικότερα :

α) της από 27/6/2016 εξώδικης όχλησης –απάντησης – διαμαρτυρίας -δήλωσης και πρόσκλησής μας προς τους δύο καθών, η οποία κοινοποιήθηκε στους αντιδίκους, όπως προκύπτει από τις με αρ. 142Β΄/1.7.2016 και 141Β΄/1.7.2016 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Εφετείο Καλαμάτας Κωνσταντίνου Ν. Αβράμη, αντίστοιχα **(αρ. σχετ.13 και 13α πρωτοδίκων προτάσεών μας).**

Όπου αφού διαμαρτυρόμασταν έντονα προς τους αντιδίκους για την εν γένει συμπεριφορά τους, τους τονίζαμε ρητώς, ανάμεσα σε άλλα, ότι επιφυλασσόμαστε κάθε νομίμου ενέργειάς μας, ώστε να παύσουν πλέον να μας εμποδίζουν να ασκήσουμε νόμιμα δικαιώματά μας και προκειμένου να προστατεύσουμε τα συμφέροντά μας καθώς και τις εταιρίες τις οποίες με προσωπικό μόχθο έχουμε δημιουργήσει.

β) της από 2/11/2016 εξώδικης όχλησης –διαμαρτυρίας - δήλωσης και πρόσκλησής μας προς τους δύο καθών, η οποία κοινοποιήθηκε στους αντιδίκους, όπως προκύπτει από τις με αρ. 4548Γ΄/4.11.2016 και 4547Γ΄/4.11.2016 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Εφετείο Καλαμάτας Δημήτριο Χριστόπουλο, αντίστοιχα **(αρ. σχετ.14 και 14α πρωτοδίκων προτάσεών μας).**

Με την συγκεκριμένη ως άνω εξώδικη δήλωσή μας τονίζαμε στους αντιδίκους με ένταση, ανάμεσα σε άλλα, ότι :

- Διαμαρτυρόμασταν για την μέχρι τότε συμπεριφορά τους ως εταίρων και τις καθυστερήσεις και την παρατεινόμενη αδικαιολόγητη άρνησή τους να συμπράξουν στις απαιτούμενες ενέργειες για την ομαλή διεκπεραίωση της λύσης της υπολειτουργούσας και ζημιογόνου εταιρίας με την επωνυμία« Γεώργιος Λαγανάκος & Σία Ο.Ε.», παρά τις επανειλημμένες σχετικές οχλήσεις μας, και τους καλούσαμε εκτός των άλλων, εκ νέου, ρητώς να παύσουν με κάθε τρόπο αμέσως κάθε περαιτέρω διάδοση ψευδών, υβριστικών και άκρως συκοφαντικών χαρακτηρισμών σε βάρος ημών ατομικά και των εταιριών, όπου μετέχουν, και τους δηλώναμε ότι επιφυλασσόμαστε ρητώς κάθε νομίμου ενέργειάς μας, ώστε να παύσουν πλέον να μας εμποδίζουν να ασκήσουμε νόμιμα δικαιώματά μας, να σταματήσουν να προσβάλλουν βάναυσα την τιμή και την υπόληψή μας -και προκειμένου να προστατεύσουμε τα συμφέροντά μας καθώς και τις εταιρίες τις οποίες με

προσωπικό μόχθο έχουμε δημιουργήσει- τους καλούσαμε εκ νέου -αν και μέχρι και εκείνη την ημέρα επανειλημμένως, με αποκλειστική υπαιτιότητα της δικής τους πλευράς, είχαν ακυρώσει τις καθορισθείσες συναντήσεις σε προκαθορισμένες ημερομηνίες – να συναντηθούμε και να συζητήσουμε παρουσία και των νομικών μας συμβούλων όλα τα θέματα των εταιριών, στις οποίες μετέχουμε από κοινού, με σεβασμό στις κείμενες νομοθετικές διατάξεις.

Παρολαυτά όμως, οι αντίδικοι εκ νέου δεν επέδειξαν οιαδήποτε διάθεση συνεννόησης, δεν δέχθηκαν τον καθορισμό οιασδήποτε συγκεκριμένης συνάντησης, δεν επέδειξαν οιοδήποτε πραγματικό και ειλικρινές ενδιαφέρον για την πορεία της υπό κρίση εταιρίας και τη διευθέτηση των εκκρεμών ζητημάτων, αλλά απλώς περιορίσθηκαν και πάλι στη διασπορά σε βάρος μας εν γνώσει τους αναληθών διαδόσεων, περί δήθεν δόλιας κακοδιαχείρισής μας με αντίστοιχο ατομικό παράνομο πλουτισμό μας και δήθεν μεθοδευμένης εξ ημών προσπάθειας να τους βλάψουμε- διανθίζοντας μάλιστα τους ισχυρισμούς τους με σκαιότατες απειλές σε βάρος ημών και των επιχειρήσεων και με βαρύτατες ύβρεις.

Η παραπλάνηση του Δικάσαντος σε πρώτο βαθμό Δικαστηρίου από τις ως άνω ψευδείς και δόλιες σε βάρος μας καταγγελίες- και τα εξ αυτής σοβαρά σφάλματα που εμφιλοχώρησαν στο σκεπτικό του- είναι πασιφανής. Όπως άλλωστε προκύπτει και ότι σήμερα, τρία χρόνια μετά, εμείς δίνουμε αγώνα για να μείνει ανοικτή, και να ορθοποδήσει, ενώ οι αντίδικοι ήδη απειλούν ότι θα προβούν σε άμεσο κλείσιμό της και «ξεπούλημα» των περιουσιακών της στοιχείων, εκμεταλλευόμενοι την επιχειρούμενη αποπομπή μας με την πρωτόδικη προσβαλλόμενη απόφαση, και φυσικά αποδεικνύοντας έμπρακτα ότι αποκλειστική επιδίωξή τους είναι να επαυξήσουν την ατομική τους περιουσία σε βάρος της διατήρησης της ύπαρξης της εταιρίας. Πραγματικά εντυπωσιάζει η έλλειψη της απαιτούμενης ειδικής και πλήρους αιτιολογίας της απόφασης, και ως προς αυτό το σκέλος της, και η αδυναμία της να διακριβώσει ότι ακριβώς και αυτές οι ενέργειες της πλευράς των εφεσιβλήτων – που μάλιστα αποδεικνύονται και από δημόσια έγγραφα- καταδεικνύουν ότι με κάθε τρόπο, αδίστακτα, μας προσέβαλαν και μας συκοφαντούσαν σε ευρύτατο κύκλο ατόμων, μη διστάζοντας να βάλλουν ευθέως

κατά της τιμής και της υπόληψής μας, και να εκτοξεύουν ανυπόστατες κατηγορίες σε βάρος μας.

Κατ' εσφαλμένη μάλιστα κρίση η προσβαλλόμενη ερμήνευσε τη μη υποβολή εκ μέρους εγκλήσεων εναντίον των αντιδίκων ως δήθεν ανυπαρξία τέλεσης των αδικημάτων της εξύβρισης και της συκοφαντικής δυσφήμησης σε βάρος μας, ενώ θα έδει να εκτιμήσει αυτή την παράληψη μας ως δικαιολογημένη λόγω των στενών συγγενικών δεσμών, που μας συνδέουν, και της επιλογής μας να μην επιλέξουμε λόγω της ποιότητας του χαρακτήρα μας και της προσωπικότητάς μας, την καθοδική οδό, που είχαν επιλέξει οι αντίδικοι. Επαναλαμβάνουμε ότι οι εφεσίβλητοι είναι τέκνα του πρόωρα αποβιώσαντος αδελφού μας Παναγιώτη Λαγανάκου, για το λόγο αυτό επιθυμούσαμε και προσπαθούσαμε με κάθε τρόπο να βρούμε μια ρεαλιστική συμβιβαστική πρόταση επίλυσης της όποιας διαφοράς και να αποφεύγουμε τις εντάσεις και τα επεισόδια- που μοναδικό αποτέλεσμα θα είχαν να αμαυρώνουν την εμπορική φήμη της εταιρίας και εμάς τους ίδιους. Πραγματικά μας λυπεί αλλά μας ενισχύει και το αίσθημα αδίκου σε βάρος μας, η παρερμηνεία της ως άνω στάσης μας από την εκκαλουμένη και η παραπλάνηση του Δικαστηρίου από την πλευρά των αντιδίκων- εκμεταλλευόμενοι το γεγονός ότι συνειδητά –μέχρι τώρα τουλάχιστον- επιλέξαμε να μην ποινικοποιήσουμε μια υπόθεση αστικής φύσης, και να αποφύγουμε περισσότερο ψυχικά επιβαρυντικές διενέξεις με τα τέκνα του αδελφού μας.

Η επιλογή μας αυτή, καθώς και το γεγονός ότι κανείς επαγγελματίας δεν θέλει να διαδίδονται ακραίες δυσφημιστικές και συκοφαντικές διαδόσεις σε βάρος του- σε μια κλειστή επαγγελματική αγορά και μάλιστα προερχόμενες από συγγενικά στόματα αρχικώς μας οδήγησε στο να ανεχθούμε – με πόνο ψυχής, και απορροφώντας τη βλάβη, που δόλια και μεθοδευμένα μας προκαλούσαν- κάποιες από τις εκβιαστικές πρακτικές και απειλές των αντιδίκων. Όμως η παραπάνω στάση μας παρερμηνεύθηκε προφανώς, με αποτέλεσμα οι αντίδικοι να γιγαντώνουν τις υπέρμετρες απαιτήσεις τους και να εγείρουν συνεχώς νέες αξιώσεις απειλώντας ότι σε διαφορετική περίπτωση, αν δεν δεχόμαστε τις απειλές και τους εκβιασμούς τους,

θα επέτειναν τη διάδοση από την πλευρά τους άκρως συκοφαντικών ισχυρισμών σε βάρος μας.

Τα παραπάνω ατυχώς, δεν κατάφερε να τα διακριβώσει η εκκαλουμένη, που προβαίνοντας σε πλημμελή ερμηνεία και υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών, που αποδείχθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, οδηγήθηκε σε εντελώς εσφαλμένα συμπεράσματα και κρίσεις, που επιβάλουν την εξαφάνιση της εκκαλουμένης.

Άλλωστε η ως άνω προσβαλλόμενη κρίση της εκκαλουμένης έρχεται και σε πρόδηλη αντίθεση, με την αμέσως επόμενη κρίση της, σύμφωνα με την οποία εμείς ήμασταν δέκτες ύβρεων και απειλών, αλλά αυτές πυροδοτούνταν από δικές μας ενέργειες. Δέχεται χαρακτηριστικά η εκκαλουμένη: «*...άλλωστε οι φωνές, οι ύβρεις και οι απειλές που... δέχονται (σ.σ. εν. εμάς) τους τελευταίους μήνες... πυροδοτούνται από τις δικές τους ενέργειες*» (σελ. 14 εκκαλουμένης απόφασης).

Πρόκειται για εντελώς αντιφατικές παραδοχές της εκκαλουμένης, για αλληλογρονθοκοπούμενες εκδοχές, που καταδεικνύουν την πλάνη στην οποία περιήλθε το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, και τις πλημμέλειες της κρίσης του.

Είναι χαρακτηριστικό των σφαλμάτων του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου και της πλημμελούς εξέτασης των στοιχείων που τέθηκαν υπόψη του, ότι δεν εξέτασε και δεν ανέγνωσε ουσιαστικά το πλήρες περιεχόμενο των εγγράφων, που επικαλέστηκαν και οι δύο πλευρές. **Πλέον χαρακτηριστικό της παντηγυρικής καθύβρισης και κατασυκοφάντησής μας είναι το περιεχόμενο της από 24/10/2016 εξώδικης δήλωσης των αντιδίκων, που επικαλεσθήκαμε τόσο εμείς όσο και αυτοί (και την προσκόμισαν με αρ. σχετ. 16 και 17 των πρωτοδίκων προτάσεών τους).** Στην ως άνω απευθυνόμενη ενώπιον παντός αρμοδίου δικαστηρίου και αρχής εξώδικη διαμαρτυρία –πρόσκληση των αντιδίκων, που στρέφεται καθ' ημών «...δι εαυτούς και ως μέλη της ομορρύθμου εταιρίας υπό την επωνυμία «ΑΦΟΙ ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.» και «Γ.ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.»- όπως χαρακτηριστικά αποκαλούν οι ίδιοι τις εταιρίες και μας αποδίδουν

τις ιδιότητες στο εξώδικό τους, και μας κοινοποιήθηκε στις 27/10/2016, όπως προκύπτει και από τις αντίστοιχες με αρ. 11599β΄/27.10.2016 και 11600β΄/ 27.10.2016 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Καλαμάτας Βασιλικής Κωνσταντοπούλου - αναφέρουν σαφώς, ανάμεσα σε άλλα:

- ότι ήδη από τον Οκτώβριο του 2016 (!) έχουν ολοκληρώσει τον έλεγχο των δηλώσεων και των φορολογικών στοιχείων των εταιριών «...*ολοκληρώσαντες τον έλεγχο των προς ΔΟΥ υποβληθεισών δηλώσεων κλπ. δια της παρούσης σας κάμνομεν γνωστά τα εξής...*», και επομένως ισχυρίζονται προφανώς ότι όσα μας καταλογίζουν και αξιώνουν δεν είναι απλώς διαμαρτυρίες τους ή αιτήματά τους, αλλά ...πορίσματα των συμβούλων τους και των ιδίων, με αποτέλεσμα να θέλουν να δώσουν και άλλη, μεγαλύτερη, βαρύτητα σε όσα μας καταμαρτυρούν επιτείνοντας έτσι την βλάβη της τιμής και της προσωπικότητάς μας, που δόλια επιφέρουν – με τη γνωστοποίηση ανάμεσα σε άλλα των ισχυρισμών τους και στην δικαστική επιμελήτρια, που έλαβε γνώση, και σε κύκλο δικηγόρων, τρίτων προσώπων συγγενικών, φιλικών, πελατών και συνεργατών ημών και των εταιριών, τραπεζικών στελεχών, δικαστικών υπαλλήλων και δικαστών ενώπιον των οποίων το προσκόμισαν στη συνέχεια, τραπεζικών στελεχών κλπ.

- κάνουν λόγο ότι κατόπιν των ως άνω ελέγχων τους, έχουν ανεύρει ζημία την οποία και θέλουν να αποκαταστήσουν («... *ήδη πλέον είμεθα έτοιμοι να προβώμεν εις όσα υπό του νόμου δικαιούμεθα δια να αποκαταστήσωμεν πάσαν εις βάρος μας προξενηθείσαν ζημίαν από την ανεξέλεγκτον επί πολλά έτη διαχείρησιν των εταιριών...*», και συνεχίζουν,

- «...*ήδη πλέον έχομεν τα έγγραφα και στοιχεία εις τα οποία θα πρέπει να απαντήσετε και να παράσχετε εξηγήσεις δια τα πραχθέντα καθόλα τα έτη της διαχειρίσεων των εταιριών υφ ημών...*», και επομένως όποιος πληροφορείται το περιεχόμενο του ως άνω εξωδίκου, σχηματίζει για εμάς την εντύπωση ότι έχουμε κάνει τόσο επιλήψιμη διαχείριση, που είμαστε κατηγορούμενοι/πρέπει να παράσχουμε εξηγήσεις – συκοφαντικές βίαιες εκφράσεις σε βάρος μας, που κορυφώνονται αμέσως μετά στην ίδια εξώδικη δήλωσή τους :

- «...*Ήδη έχετε σωρεύσει υποχρεώσεις εις βάρος ημών, υπάρξαντες επιλήσμονες των υποχρεώσεών σας, <u>υπεξαιρούντες και αυτό ρητώς το δηλούμεν κεφάλαια, τα</u>*

οποία έπρεπε να εισρεύσουν εις τα ταμεία των εταιριών και διανεμηθούν εις άπαντας τους εταίρους» (σ.σ. η υπογράμμιση με έντονα στοιχεία δική μας) – καταλογίζοντας μας δηλαδή, εν γνώσει της αναλήθειας των ισχυρισμών τους και ενεργώντας με σαφή δολιότητα, ότι δήθεν είχαμε διαπράξει το αδίκημα της υπεξαίρεσης, και μάλιστα σε βάρος της εταιρίας και αυτών και για ίδιον όφελος.

Μάλιστα, οι αντίδικοι δεν σταματούσαν εκεί, αλλά συνέχιζαν το υβρεολόγιό τους σε βάρος μας και τις ακραίες συκοφαντικές εκδηλώσεις τους, ισχυριζόμενοι εγγράφως – και μη επιτρέποντας να επιδέχονται παρερμηνείας οι εν γνώσει τους αναληθείς ισχυρισμοί τους, ότι :

- «*...Προσέτι η σώρευσις πλούτου εις υμάς εν αντιθέσει προς την ιδικήν μας ένδειαν λόγω μη «συνετούς» διαχειρίσεως όσον αφορά εις τα δικαιώματα απάντων των μελών, «συνετούς» όμως όσον αφορά εις την επαύξησιν της περιουσίας σας και απολαβήν προνομίων έχει αγγίξει τα όρια της κακοπιστίας, δολίας συμπεριφοράς αδικοπραξίας και αδικαιολογήτου πλουτισμού*», ισχυριζόμενοι έτσι οι αντίδικοι ενώπιον τρίτων, εν γνώσει της αναλήθειάς τους, ότι δήθεν προβαίναμε σε σκόπιμη διαχείριση κατά τέτοιο τρόπο, ώστε δήθεν να επαυξάνουμε την περιουσία μας και να απολαμβάνουμε προνόμια, και ότι δήθεν με αυτόν τον τρόπο λειτουργούμε κακόπιστα, αδικοπραγούντες και ...πλουτίζοντες αδικαιολόγητα,
- Ότι δήθεν ... προκύπτει μάλιστα από έλεγχο «... *των προς ΔΟΥ υποβληθεισών δηλώσεων πέραν της εν γένει αταξίας, αναντιστοιχίας εσόδων, εξόδων, διανομής κερδών, απόκρυψης ύλης φορολογητέας και περιουσιακής...*» - απίστευτες εν γένει κατηγορίες, που αμαυρώνουν την τιμή και την υπόληψή μας , αλλά και την φήμη της εταιρίας .

Και όμως, όλα αυτά δεν τα είδε και δεν τα αξιολόγησε το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο – και πολύ περισσότερο δεν τα έλαβε, ως όφειλε, υπόψη του.

Περαιτέρω, ενώπιον του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου καταδείξαμε τόσο επικαλούμενοι και προσκομίζοντας και το σχετικό έγγραφο με τις προτάσεις μας (με αρ. σχετ. 33 των πρωτοδίκων προτάσεών μας) όσο και

κατά την εξέταση των μαρτύρων στο ακροατήριο ότι οι αντίδικοι αδίστακτα και αδιαφορώντας για την τεράστια ζημιά που προκαλούν και στην εταιρία, κατέθεσαν και την από 13/9/2016 αίτησή τους προς τις Τράπεζες Πειραιώς, Alpha, ETE, Eurobank EFG. Επώνυμα, και εγγράφως, δεν δίστασαν να μας κατασυκοφαντήσουν, να προσβάλλουν βάναυσα και δόλια την τιμή και την υπόληψή μας καθώς και την εμπορική φήμη και αξιοπιστία της εταιρίας μας, σε πλήθος τραπεζικών στελεχών, με τους οποίους συναλλασσόμαστε – ακόμα και καθημερινά, με τινές εξ αυτών- και φυσικά μας γνωρίζουν! Στην ως άνω προσαχθείσα και επικληθείσα ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου αίτηση των αντιδίκων – που κατά παράδοξο και αναιτιολόγητο τρόπο, συδόλως απασχόλησε την εκκαλουμένη, παρότι αυταπόδεικτα αποδεικνύει το σύνολο των ισχυρισμών μας, ως προς αυτό το κεφάλαιο- οι εδώ εφεσίβλητοι δηλώνοντας στις τράπεζες ότι τυγχάνουν ομόρρυθμοι εταίροι των δύο ως άνω εταιριών (τόσο της «Αφοί Β. Λαγανάκου Ο.Ε.» όσο και της «Γ. Λαγανάκος και Σια Ο.Ε.»), αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα :

- ότι έχουν προσκομίσει συνημμένα στην αίτησή τους, σε κάθε τράπεζα, τα ως άνω αναφερόμενα εξώδικά τους, ομολογώντας έτσι εκ νέου ότι έχουν προβεί σε διάδοση ενώπιον ευρύτατου κρίσιμου κύκλου – ιδίως για την εμπορική δραστηριότητά μας- τρίτων προσώπων του ακραία συκοφαντικού περιεχομένου τους σε βάρος μας
- ισχυρίζονται ενώπιον των ως άνω τρίτων προσώπων, εν γνώσει της αναλήθειας των ισχυρισμών τους και με δόλιο τρόπο ότι : «*...επειδή έχομεν επαρκείς ενδείξεις και στοιχεία τα οποία μας παρέχουν το δικαίωμα να διεκδικήσωμεν την καθημάς επιγενομένην ζημίαν εκ της μη ορθής διαχειρίσεως αλλά και πάσαν ζημίαν ημών εταίρων εκ της παρανόμου αποστερήσεως και μη εις ημάς καταβολής των εις τα πραγματικά έσοδα αναλογούντων...*»- καταγγέλοντάς μας αναληθώς ότι δήθεν τους έχουμε προκαλέσει ζημία λόγω μη ορθούς διαχείρισης,και μάλιστα αποδίδοντάς μας παράνομη αποστέρηση και μη καταβολή σε αυτούς των αναλογούντων σε αυτούς πραγματικών εσόδων, και κορύφωναν μετά από τις παραπάνω

δόλιες επιθέσεις τους σε βάρος μας , με την κορωνίδα των συκοφαντικών ισχυρισμών τους ότι :

- « ...*Προ της εντολής, η οποία θα ακολουθήση ασφαλώς εν περιπτώσει προανακρίσεως, του αρμοδίου Εισαγγελέως Καλαμάτας κατόπιν καταθέσεως εγκλήσεως προς τας αρμοδίους δικαστικάς και φορολογικάς αρχάς*» - Μας παρουσίαζαν δηλαδή αδίστακτα οι αντίδικοι, ενώπιον όλων των υπευθύνων και των υπαλλήλων των μεγαλύτερων τραπεζικών εταιριών, που λειτουργούν και συναλλάσσονται στην Καλαμάτα, ως δήθεν αδικοπραγούντες, που μάλιστα τελούσαμε υπό καθεστώς δίωξης κατόπιν..εγκλήσεώς τους ενώπιον των αρμοδίων δικαστικών και φορολογικών αρχών ! Παρουσίαζαν μάλιστα δόλια την δήθεν έγκλησή τους και τις κατηγορίες τους σε βάρος μας ως τόσο «δεμένες», που θα οδηγούσαν όχι μόνο τον αρμόδιο κ. Εισαγγελέα, που θα επιλαμβανόταν, να μην τη βάλει στο αρχείο, αλλά στα πλαίσια της δήθεν σίγουρης διενεργούμενης προανάκρισης, θα ζητούσε και θα έδιδε σχετική εντολή στις Τράπεζες να του παράσχουν τα στοιχεία. **Ακραία επίθεση σε βάρος μας, από αδίστακτα άτομα, που μάλιστα υπογράφουν οι ίδιοι τις ως άνω αιτήσεις προς τις τράπεζες, υιοθετώντας πλήρως τα αναφερόμενα και αναγραφόμενα σε βάρος μας.**

Φυσικά ουδεμία έγκληση ή ποινική δικογραφία, μας γνωστοποιήθηκε μέχρι σήμερα – μετά από τρία χρόνια – ουδεμία σχετική έρευνα ή προανάκριση έχει διεξαχθεί, στην οποία με καθοιονδήποτε ιδιότητα δεν κληθήκαμε, ουδεμία σχετική εντολή από οποιονδήποτε Εισαγγελέα δεν μας έχει γνωστοποιηθεί από οιαδήποτε Τράπεζα ότι έχει δοθεί, ούτε φυσικά έχουμε κληθεί από οποιαδήποτε Φορολογική ή άλλη Αρχή! Πρόκειται για ασύστολα ψεύδη των εφεσιβλήτων, για ακραίες συκοφαντικές εκδηλώσεις σε βάρος μας- την αναλήθεια του περιεχομένου των ως άνω ισχυρισμών τους και γνώριζαν και αποδέχονταν τις συνέπειές τους, με συνέπεια να πληρούται η αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση των τελεσθέντων σε βάρος μας ποινικών αδικημάτων.

Πρόκειται για ακραία προσβλητική, συκοφαντική εκδήλωση, σε βάρος μας, και είναι απορίας άξιον, γιατί η εκκαλουμένη όλως αναιτιολόγητα παρορά να εξετάσει τις αιτιάσεις μας, και απέρριψε τους σχετικούς ισχυρισμούς μας. Οι πλημμέλειες στην εξέταση του φακέλου, και στην αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού, που τέθηκε υπόψη του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου είναι πασιφανείς.

Είναι χαρακτηριστικό της πρακτικής, που ακολουθούν οι αντίδικοι, ότι εμείς μη αντέχοντας τις εκβιαστικές πρακτικές των αντιδίκων και τις απειλές τους και το καθεστώς συκοφαντικών εκδηλώσεων σε βάρος μας, πρώτοι προστρέξαμε στη Δικαιοσύνη με την ως άνω από 30/11/2016 αίτησή μας ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία) για την «Γ.Λαγανάκος και Σια Ο.Ε.». Οι αντίδικοι, ουδέν μεμπτόν έβλεπαν στην πραγματικότητα σε οιαδήποτε εταιρία – παρά τα όσα προσχηματικά παρουσιάζουν. Η εκβιαστική στάση τους όμως ήταν για εμάς αφόρητη, και δεν επέτρεπε να συνεχίζουμε να συνυπάρχουμε τυπικά – καθώς ουδέποτε άλλωστε ασχολούνταν τα τελευταία ιδίως χρόνια- στις εταιρίες. Κατόπιν αυτής, και του αιτήματός μας να γίνουν τα νόμιμα, αλλά και του γεγονότος ότι αποτανθήκαμε και ενημερώσαμε τις αρμόδιες Αρχές για όσα υφιστάμεθα, ώστε να είναι ενήμεροι, οι αντίδικοι σταμάτησαν να αποστέλλουν τα εκβιαστικά τους εξώδικα και να δημιουργούν καθημερινά, σχεδόν, προβλήματα και επεισόδια στη μάντρα, ενώπιον μάλιστα ακόμα και συνεργατών μας και πελατών μας.

Ενδεικτικά, όπως προκύπτει και από το προσαχθέν πρωτοδίκως με αρ. σχετ. 11 με τις προτάσεις μας αντίγραφο του βιβλίου συμβάντων του Α.Τ. Καλαμάτας, στις σχετικές αβάσιμες καταγγελίες σε βάρος μας του κ.Μιχαήλ Λαγανάκου, δόθηκαν όλες οι απαιτούμενες εξηγήσεις και παρατέθηκαν όλα τα απαιτούμενα και εκζητηθέντα στοιχεία από την πλευρά μας, ώστε να μην καταλείπεται οιαδήποτε αμφιβολία για το αβάσιμο των λεγομένων του πρώτου των καθών.

Πέραν της ψυχικής ταλαιπωρίας, αλλά και της σωματικής κούρασης καθώς πέραν της εργασίας μας πρέπει να καλούμαστε για να δίνουμε εξηγήσεις

για...απίθανα «συμβάντα» και εικασίες της πλευράς των καθών, επισημαίνεται ότι όπως καταδείξαμε και πρωτοδίκως τον Ιούλιο του 2016 – και είναι χαρακτηριστικό του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζει την εταιρία η πλευρά των καθών – ο κ. Μιχαήλ Λαγανάκος χαρακτήρισε ενώπιον των Αστυνομικών, και εμφάνισε με αυτή την εικόνα δημιουργώντας απατηλές εντυπώσεις για τα οικονομικά αποτελέσματά της αλλά και για τα δικαιώματα εκάστου των εταίρων-ότι δήθεν η επίδικη εταιρία «Αφοί Β. Λαγανάκου Ο.Ε.», επιχείρηση σιδήρων – οικοδομικών υλικών, ευρίσκεται σε καθεστώς εκκαθάρισης (!), κάτι που φυσικά ουδεμία σχέση με την πραγματικότητα έχει (**όπως καταδείξαμε με το προσκομισθέν με τις πρωτόδικες προτάσεις με αρ. σχετ. 30 έγγραφο**).

Είναι χαρακτηριστικό μάλιστα της δολιότητας, με την οποία ενεργεί η πλευρά των αντιδίκων, ότι δε δίσταζαν να εκθέτουν τα ανωτέρω εν γνώσει τους αναληθή, την ίδια στιγμή, που είχαν φυσικά ακώλυτη πρόσβαση στους χώρους της εταιρίας, και φυσικά και στα βιβλία αυτής, και μάλιστα επέλεγαν να μπαινοβγαίνουν στην εταιρία και ώρες, που δεν λειτουργούσε η επιχείρηση, ήταν κλειστή, χωρίς να μας γνωστοποιούν τις κινήσεις τους ή να μας ενημερώνουν σχετικά, με αποτέλεσμα πολλές φορές να λαμβάνουν και έγγραφα της εταιρίας, χωρίς να μας ενημερώνουν, και να προσπαθούν να τα χρησιμοποιήσουν κατά το δοκούν, αλλοιώνοντας πολλές φορές το πραγματικό περιεχόμενο αυτών και τη σημασία τους. Τα παραπάνω, προέκυψαν και αποδείχθηκαν πρωτοδίκως και από την προσαχθείσα και επικληθείσα με τις πρωτόδικες προτάσεις μας από εμάς «Καρτέλα Πελάτη (με όλα τα σήματα)», από το σύστημα συναγερμού της εταιρίας –μάντρας, ενδεικτικά για το χρονικό διάστημα 1/5/2016-31/7/2016 (**αρ.σχετ. 34 κατατεθέντων πρωτοδίκως σχετικών εγγράφων**- όπου σημειωμένες οι περιπτώσεις εισόδου της πλευράς των καθών στην επιχείρηση, κατά την ώρα που είναι κλειστή). Επιβεβαιώθηκαν επίσης από τις μαρτυρικές καταθέσεις στο ακροατήριό Σας, και ιδίως την εξέταση του Ιωάννη Λαγανάκου. Είναι πρόδηλο ότι και υπό αυτό το πρίσμα εντελώς λανθασμένα έκρινε η εκκαλουμένη (σελ. 13) ότι εμείς τον Μάρτιο του 2017 αλλάξαμε *«...αυθαίρετα τις κλειδαριές του γραφείου καθώς και της επιχείρησης της ομόρρυθμης εταιρίας, χωρίς να χορηγήσουν κλειδιά στους λοιπούς ομόρρυθμους εταίρους Μιχαήλ και Βασίλειο Λαγανάκο, αποκλείοντάς τους με αυτόν τον τρόπο*

παράνομα την είσοδο στην εταιρία». Πέραν του γεγονότος ότι υπάρχει ασάφεια στην απόφαση σχετικά με το τι προσδιορίζει ως «γραφείο» και τι «επιχείρηση» της ομόρρυθμης εταιρίας, που πραγματικά είναι ακατανόητο, και δεν μπορούμε να αξιολογήσουμε ούτε να προβάλουμε μέσα άμυνας κατά αυτής της κρίσης του Δικαστηρίου – που δεν στηρίζεται σε στοιχεία του φακέλου – σε κάθε περίπτωση είναι αδιανόητο να γίνει δεκτό, ότι μπορεί οποιοσδήποτε – πόσο μάλλον μη διαχειριστής της εταιρίας – να εισέρχεται απροειδοποίητα, εν κρυπτώ, σε ώρες μη λειτουργίας και εν αγνοία των διαχειριστών και των ομορρύθμων εταίρων, και να επιδιώκει να έχει ακώλυτη πρόσβαση στο ταμείο της εταιρίας, στα έγγραφα αυτής, σε όλα τα παραστατικά της και τα κρίσιμα περιουσιακά στοιχεία της. Όπως επίσης ακατανόητη ήταν η άρνησή τους να παραλάβουν κλειδιά με την ταυτόχρονη όμως έγγραφη δέσμευσή τους ότι δεν θα χορηγούν αντικλείδια αυτών ανεξέλεγκτα σε τρίτα πρόσωπα, και δεν θα αποκτούν άγνωστοι τρίτοι πρόσβαση στους χώρους της εταιρίας. Στοιχειώδης υποχρέωση των ομορρύθμων εταίρων, και των διαχειριστών και εκπροσώπων της εταιρίας, είναι η διαφύλαξη των συμφερόντων των εταίρων και της εταιρίας, των πελατών και συνεργατών αυτής και της νομιμότητας, και πραγματικά ξενίζει και προκαλεί ερωτηματικά η περί του αντιθέτου, ως άνω, αναιτιολόγητη και αβάσιμη και ως προς αυτό το κεφάλαιο κρίση της εκκαλουμένης.

Έσφαλε επομένως η εκκαλούμενη και πρέπει να εξαφανισθεί και ως προς αυτό το σκέλος.

4ος Λόγος Έφεσης: Εσφαλμένη κρίση περί μη απόδειξης της απόληψης μεγάλων χρηματικών ποσών από τους αντιδίκους

Η εκκαλουμένη συνεχίζει περαιτέρω τις εσφαλμένες κρίσεις της κάνοντας δεκτό ότι δεν αποδείχθηκε ότι οι αντίδικοι απαιτούσαν να λαμβάνουν μηνιαίως μεγάλα χρηματικά ποσά τα οποία δεν αντιστοιχούσαν στα πραγματικά κέρδη της «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ Ο.Ε.».

Η κρίση αυτή της προσβαλλόμενης, προφανώς εσφαλμένη, στηρίχθηκε σε μια σειρά από λανθασμένες παραδοχές, καθώς προέβη σε αυθαίρετη, αναιτιολόγητη και πρόδηλα εσφαλμένη ερμηνεία και συναγωγή συμπερασμάτων εις βάρος ημών.

Η λανθασμένη κρίση της εκκαλουμένης συμπυκνώνεται στην παραδοχή της ότι *«...οι Μιχαήλ και Βασίλειος Λαγανάκος, ανίψια των λοιπών διαδίκων,αμείβονταν τα τελευταία έτη με ποσό 150-200 Ευρώ εβδομαδιαίως ο καθένας, ενώ πληρώνονταν από την εταιρία οι προσωπικοί τους λογαριασμοί κοινής ωφελείας και οι ασφαλιστικές τους εισφορές»*. Συνεχίζει όμως αμέσως μετά η απόφαση, ότι *«... σύμφωνα με τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος των φορολ. Ετών 2014, 2015, και 2016 κατανεμήθηκαν σε αυτούς κέρδη 1.794,80 ευρώ, 502,63 ευρώ, και 1.067,26 ευρώ, αντίστοιχα...»* (σελ. 11 απόφασης).

Αυτή είναι και η καίρια αντίφαση στο σκεπτικό και το θεμέλιο της κρίσης της εκκαλουμένης. Συνεχίζει να συγχέει – παρά το πλήθος των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσαμε πρωτοδίκως και την εξέταση των μαρτύρων στο ακροατήριο – το προμέρισμα που επέμεναν να λαμβάνουν αδιακρίτως των οικονομικών αποτελεσμάτων της εταιρίας σταθερά μηνιαίως-ήτοι περί τα 800,00 ευρώ τον μήνα (150-200 ευρώ την εβδομάδα) συν την εξόφληση του συνόλου των λογαριασμών των οικιών τους (ρεύματος, ύδατος, τηλεπικοινωνίες) συν την εξόφληση των ασφαλιστικών τους εισφορών, εκ της εμπορικής τους ιδιότητας) με τις αμοιβές, που λάμβαναν –όχι από την εταιρία, αλλά από πελάτες, ως εξωτερικοί συνεργαζόμενοι στη μεταφορά σιδήρων κτλ.

Αυτή η αδυναμία του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, να αντιληφθεί τη ως άνω διαφορά, το γεγονός ότι δεν δικαιούνταν «αμοιβή» από την εταιρία, αλλά μόνο μέρισμα όπως όλοι οι εταίροι – και μάλιστα έκαστος εξ αυτών το ήμιση του μερίσματος εκάστου εξ ημών, αφού καθείς εκ αυτών είχε μόνο το 16,16% του συνόλου των μεριδίων της εταιρίας. Άρα ήταν αδύνατον με βάση τα καθαρά φορολογητέα κέρδη, που η ίδια η απόφαση δέχεται ότι και τα γνωστοποιήσαμε και δηλώθηκαν νόμιμα στην Εφορία, και φυσικά και στις φορολογικές δηλώσεις εισοδήματος εκάστου των αντιδίκων – να συνεχισθεί η ως άνω εκτιθέμενη και αποδειχθείσα και πρωτοδίκως εκβιαστική πρακτική να επιμένουν οι αντίδικοι να

λαμβάνουν από την εταιρία ως μερίσματα – και μάλιστα ως προμερίσματα, σταθερά, χωρίς έστω έναν προληπτικό έλεγχο της διαμορφούμενης οικονομικής προοπτικής της εταιρίας μέσα στη χρονιά, ένα "test control" όπως το χαρακτήρισε και μάρτυρας Ιωάννης Λαγανάκος.

Και όμως, σε αυτούς τους αντιδίκους, που αδιαφορούν για τα οικονομικά αποτελέσματα και τη βλάβη που επιφέρουν με τη στάση τους στην εταιρία, η εκκαλουμένη αποφάσισε να τους παραχωρήσει τον πλήρη έλεγχο της εταιρίας αποβάλλοντας εμάς – τους κυρίους του 66,66% από αυτήν!

Εντυπωσιάζει λοιπόν, κατόπιν των παραπάνω και την πλήρη απόδειξη όσων πραγματικά συνέβαιναν τα τελευταία χρόνια και του ύψους των χρηματικών ποσών που λάμβαναν οι αντίδικοι ως «προμέρισμα»- σε ποσά και ποσοστά πολύ μεγαλύτερα από ό,τι δικαιούνταν και από ό,τι λαμβάναμε εμείς, αλλά και από όσο επέτρεπαν τελικά τα διαμορφούμενα οικονομικά αποτελέσματα χρόνο με τον χρόνο της εταιρίας- όταν το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο πρόδηλα αναιτιολόγητα και αβάσιμα, αναφέρει ότι : *«... όσα διατείνονται οι Νικόλαος και Γεώργιος Λαγανάκος περί μη ενασχόλησής των ανιψιών τους με τις εταιρικές υποθέσεις, περί αδιαφορίας τους να εργασθούν και να συμβάλλουν στην ανάπτυξη της εταιρίας και περί επιμονής τους να λαμβάνουν μηνιαίως μεγάλα χρηματικά ποσά, ομοίως δεν αποδεικνύονται» (σελ. 14 απόφασης).* Εξίσου αβάσιμη και εσφαλμένη είναι περαιτέρω η εκδοχή της εκκαλουμένης ότι δήθεν οι αντίδικοι «...δεν γνώριζαν» τυχόν μεγαλύτερη κερδοφορία της εταιρίας, και ότι δεν τους παρείχαμε ενημέρωση, ούτε τους παρείχαμε «ελλιπή», όπως αντιφατικά την χαρακτηρίζει στη σελίδα 15 –ενώ αντίθετα αποδείχθηκε πλήρως ότι και είχαν όλη την απαιτούμενη ενημέρωση, και φυσικά γνώριζαν πολύ καλά ότι τα οικονομικά αποτελέσματα της εταιρίας δεν επέτρεπαν την ικανοποίηση των υπέρμετρων απαιτήσεών τους.

Και μάλιστα, όταν αποδείχθηκε και πρωτοδίκως ότι με σκληρό αγώνα, όλα αυτά τα χρόνια, ιδίως του πρώτου εξ ημών, έχουμε καταφέρει να κρατήσουμε ζωντανή την εταιρία, παρά την απαράδεκτη στάση και συμπεριφορά – και μάλιστα εν μέσω οικονομικής κρίσης, που έπληξε καίρια ιδίως τον χώρο της οικοδομής και των κατασκευών, όπου δραστηριοποιείται η εταιρία μας- και έτσι, εκτός των άλλων, έχουμε καταφέρει να αποκερδαίνει η εταιρία μας και τα απαραίτητα

χρήματα για την αποπληρωμή του δανείου, που έχει λάβει από την Εθνική Τράπεζα – που λήφθηκε για τις ανάγκες της εταιρίας- και συνεχίζει και μέχρι σήμερα να αποπληρώνεται από τα χρήματα, που απορρέουν από τη λειτουργία της εταιρίας μας. Ήδη εισφέρουμε και με την υπό κρίση έφεση το νέο γεγονός, που προέκυψε μετά την συζήτηση των δύο αιτήσεων, ότι κατόπιν επίμονων ενεργειών μας και αιτήσεων στην Εθνική Τράπεζα και έχοντας μάλιστα να αντιμετωπίσουμε αρχικά και την ανεξήγητα εχθρική και αντιτιθέμενη πρακτική και συμπεριφορά των αντιδίκων επιτύχαμε μόλις το καλοκαίρι του 2019 να συνάψουμε μια ιδιαίτερα ευνοϊκή για την εταιρία μας ρύθμιση της δανειακής σχέσης, για την αποπληρωμή του υπολοίπου, εξαφανίζοντας μάλιστα ένα μεγάλο μέρος της οφειλής. Πρόκειται για μια πολύ μεγάλη επιτυχία μας, που αποκρυσταλλώνει και τις διαρκείς προσπάθειές μας, για την επίτευξη του καλύτερου δυνατού αποτελέσματος για την εταιρία μας.

Αντιφατικά λοιπόν προς τις παραπάνω παραδοχές, που μάλιστα αποδείχθηκαν πλήρως πρωτοδίκως, η εκκαλουμένη ενώ δέχεται (στη σελίδα 15) ότι : *«...η οικονομική πορεία της ομόρρυθμης εταιρίας τα τελευταία χρόνια σε ένα ιδιαιτέρως δύσκολο οικονομικό περιβάλλον δεν καθιστά απαγορευτική τη συνέχιση της λειτουργίας της, λαμβανομένων υπόψη του ότι είναι κερδοφόρα, είναι ενήμερη για χρέη προς το Δημόσιο.. .και επιπλέον έχει εκκρεμότητα υπόλοιπο οφειλής δανείου προς την Εθνική Τράπεζα ύψους 19.154,18 ευρώ, με ημερομηνία λήξης 31-12-2019...»* καταλήγει στο πρόδηλα εσφαλμένο συμπέρασμα ότι : *«...το σοβαρό πρόβλημα λειτουργίας της εταιρίας και η άρση του αδιεξόδου που δημιουργήθηκε, μπορεί να αντιμετωπιστεί ευχερώς με την αποχώρηση των Νικολάου και Γεωργίου Λαγανάκου, στο πρόσωπο των οποίων στοιχειοθετείται ...ύπαρξη σπουδαίου λόγου αποκλεισμού, δοθέντος ότι η συνέχιση της εταιρίας με τη συμμετοχή των ανωτέρω υπό τις διαμορφωθείσες συνθήκες, ενόψει και της προπεριγραφείσας συμπεριφοράς τους, η οποία λειτουργεί ενάντια στο συμφέρον της εταιρίας, είναι δυσβάστακτη έως αφόρητη για τους λοιπούς εταίρους Μιχάλη και Βασίλειο Λαγανάκο..»* (σελ. 15 εκκαλουμένης, στο τέλος).

Πρόκειται για αντιστροφή της πραγματικότητας, για εξόχως εσφαλμένη εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού και των μαρτυρικών καταθέσεων, για λύση

τελικά που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην καταστροφή της εταιρίας, και ημών ως ομορρύθμων εταίρων, και μάλιστα κατέχοντες το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό των μεριδίων. **Με το όλως αντιφατικό –και για αυτό ολοφάνερα πάσχον από έλλειψη αιτιολογίας και εσφαλμένο σκεπτικό της – η απόφαση την ίδια στιγμή που δέχεται ότι εμείς καταφέραμε μόνοι μας να κρατήσουμε ζωντανή την εταιρία μέσα στην κρίση, και μάλιστα χωρίς στην ουσία οφειλές, την ίδια στιγμή αντιφατικά διατάσσει την αποβολή μας και την απόδοση της εταιρίας στους κατόχους συνολικά του 33,33% των μεριδίων αυτής, που η ίδια η απόφαση δέχεται ότι δεν έχουν ασκήσει διαχείριση/διοίκηση, και δεν παρέχουν οιοδήποτε εχέγγυο άλλωστε – όπως αποδείχθηκε από όλη τη διαδικασία – ότι μπορούν να κουμαντάρουν τις υποθέσεις της εταιρίας.** Η υιοθέτηση μάλιστα από την εκκαλουμένη του όρου «ευχερώς», όλως αορίστως και αναπόδεικτα, τονίζει έτι περισσότερο το εσφαλμένο της κρίσης της, αφού μόνο ευχέρεια δεν προκύπτει και στην πράξη, για την συνέχιση από τους εντελώς ακατάλληλους αντιδίκους των εργασιών της εταιρίας.

Αμέσως μετά μάλιστα, στην σελίδα 16 της απόφασης, η σύγχυση του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου είναι ακόμα μεγαλύτερη, αφού χαρακτηρίζει την εταιρία μας ότι : *«...λειτουργεί επιτυχημένα επί 52 έτη...»*.

Άλλωστε το γεγονός αυτό, ότι κατέχουμε από κοινού αμφότεροι το ποσοστό των 66,66% των εταιρικών μεριδίων, καταδεικνύει φυσικά ότι έχουμε και το μεγαλύτερο άμεσο ενδιαφέρον και συμφέρον να λειτουργεί η εταιρία, να αυξάνει τις επιδόσεις της και τα κέρδη της, και να αποπληρώνει εγκαίρως και πλήρως κατά το δυνατόν τις υποχρεώσεις της. Η εταιρία είναι ταυτισμένη με το ίδιο το όνομά μας (άλλωστε εμείς είμαστε οι εν ζωή «αδελφοί Β. Λαγανάκου», φορείς του ονόματος και του τίτλου της ίδιας της εταιρίας – που αν μη τι άλλο λόγω του προσωπικού κατεξοχήν χαρακτήρα της είναι ταυτισμένη στο αγοραστικό κοινό της Καλαμάτας με το πρόσωπό μας, και εμείς πρώτοι νοιαζόμαστε και επιδιώκουμε την καλύτερη δυνατή πορεία της εταιρίας και τη διατήρηση της φήμης και της αξιοπιστίας της στην αγορά. Και όμως αυτή την αναντίρρητη πραγματικότητα, δεν μπόρεσε να διακριβώσει η εκκαλουμένη.

Μόνο με εμάς στο τιμόνι λοιπόν, αποδείχθηκε πλήρως ότι μπορεί η εταιρία να επιτύχει τους ως άνω στόχους της, και παράλληλα να εξυγιανθεί, να σταματήσουν οι «κακές συνήθειες του παρελθόντος» – και ιδίως η ως άνω αναδειχθείσα πρακτική των αντιδίκων να λαμβάνουν μεγάλα ποσά από τα ταμεία της εταιρίας, και να επιμείνουν να τους αφήσουμε να διαιωνίζουν την ως άνω κατάσταση, χωρίς κανένα έλεγχο των οικονομικών δυνατοτήτων της εταιρείας μας.

Σε αντίθεση με όσα δέχθηκε εσφαλμένα και αναιτιολόγητα η εκκαλουμένη, αποδείχθηκε ότι μοναδικό μέλημα των αντιδίκων ήταν η αποκόμιση μεγάλων χρηματικών ποσών μηνιαίως, χωρίς να τα δικαιούνται, χωρίς να εργάζονται στις εταιρίες και να προσφέρουν- και το κυριότερο χωρίς καθοιονδήποτε τρόπο τα εκάστοτε αξιούμενα χρηματικά ποσά να ανταποκρίνονται στα οικονομικά δεδομένα των εταιριών και στα αποτελέσματά τους ή τον κύκλο εργασιών τους. Κατά έναν παράδοξο και μη εξηγήσιμο σύννομα τρόπο, οι αντίδικοι επεδίωκαν τα τελευταία χρόνια να ζουν άνετα, αποκομίζοντας χρηματικά οφέλη με την επίκληση απλώς της εταιρικής ιδιότητάς τους. Και όλα αυτά αποδείχθηκαν πλήρως ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας τόσο από τα προσαχθέντα έγγραφα όσο και από τις καταθέσεις των μαρτύρων στο ακροατήριό του, όμως κατά παράδοξο και αναιτιολόγητο τρόπο, δεν ελήφθησαν υπόψη από το Δικαστήριο κατά το σχηματισμό της κρίσης του, με συνέπεια να οδηγηθεί σε όλως εσφαλμένη απόφαση, που πρέπει να εξαφανισθεί και ως προς αυτό το σκέλος της.

5ος ΛΟΓΟΣ ΕΦΕΣΗΣ: ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΛΛΕΙΠΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΕΚΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ – ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

Οι αντιφάσεις της εκκαλουμένης δεν έχουν τελειωμό, κατά τη διαμόρφωση της τελικής κρίσης της –εξηγώντας έτσι και το εντελώς λανθασμένο διατακτικό της.

Αναφέρεται στη σελίδα 16 της εκκαλουμένης ότι : *«...προς επίρρωση των ανωτέρω, σημειώνεται ότι οι Νικόλαος και Γεώργιος Λαγανάκος ξεπερνούν έκαστος το 70ο έτος της ηλικίας του, γεννηθέντες τα έτη 1947 και 1944 αντίστοιχα και είναι*

λογική η επιθυμία τους να συνταξιοδοτηθούν πλέον, ο δε αποκλεισμός των εταίρων Μιχαήλ και Βασιλείου Λαγανάκου, στο πρόσωπο των οποίων δεν συντρέχει σπουδαίος λόγος περί τούτου, θα σήμαινε ουσιαστικά τη συνέχιση της εταιρίας από τα τέκνα των πρώτων».

Ακόμα όμως και αν λάμβανε χώρα η ανωτέρω παραδοχή –κατακλείδα της εκκαλουμένης, δεν είναι κατανοητό- αντίθετα μάλιστα, προκύπτει ότι είναι απολύτως εσφαλμένη και αναιτιολόγητη- η παραδοχή του Δικαστηρίου ότι δεν είναι προς το συμφέρον της εταιρίας η συνέχισή της από τα τέκνα των κυρίων του 66,66% της εταιρίας, που πορεύονται και αγωνίζονται για αυτήν και έχουν επιτύχει την εντυπωσιακή πορεία της όλα αυτά τα χρόνια, και όχι από τους κυρίους του 33% - που έχουν επιδείξει πλήρη αδιαφορία για τα καλώς νοούμενα συμφέροντα της εταιρίας και των εταίρων, προκαλούν τεράστια προβλήματα με τη στάση τους και την παράνομη συμπεριφορά τους, και εν τέλει είναι και ίδιοι μεγάλης ηλικίας (περί τα 60 έτη), πλησιάζουν στην συνταξιοδότησή τους, λόγω και της φύσης της ενασχόλησής τους με τις οικοδομές, είναι παλιάς λογικής, δεν εισφέρουν νέες και καινοτόμες προτάσεις για την εταιρία, αποδείχθηκε ότι έχουν πολύ άσχημο όνομα στην αγορά, διώχνουν αντί να προσελκύουν πελάτες στην επιχείρηση, επιζητούν να λαμβάνουν μεγαλύτερα χρηματικά ποσά από τα πραγματικά οικονομικά έσοδα της εταιρίας, δεν εργάζονται τα τελευταία χρόνια και δεν έχουν επαφή με το χώρο.

Πραγματικά, είναι εντελώς ακατανόητη η ως άνω, ούτως ή άλλως, αναιτιολόγητη κρίση της εκκαλουμένης, η οποία στην πραγματικότητα όπως αποτυπώνεται και κωδικοποιείται αποτελεί και πλήρη απόδειξη της άνισης αντιμετώπισης των διαδίκων, της μη ισότιμης μεταχείρισής μας. Εντελώς αβάσιμα και μη ορθά διατυπώνει το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο την ως άνω κρίση του, ιδίως με δεδομένο ότι και οι διάδικοι υπεισήλθαν με τη θέληση και συναίνεσή μας στο μερίδιο του πατέρα τους, Παναγιώτη Λαγανάκου, και μάλιστα παρά το τότε νεαρό σχετικά της ηλικίας τους (έτος 1991), και τη μη δυνατότητα συνεισφοράς τους αντίστοιχη με το ποσοστό εταιρικής συμμετοχής τους, λάμβαναν σημαντικότατα οφέλη από τη μερίδα τους- και συνέχισαν να τα λαμβάνουν μάλιστα-σε αντίθεση με εμάς – και στα χρόνια της μεγάλης ύφεσης και κρίσης, όπως έχουμε καταδείξει. Δεν είναι αντιληπτό λοιπόν, ακόμα και αν ίσχυε αυτό το σενάριο/ενδεχόμενο, που

αναπτύσσει η εκκαλουμένη, βάσει ποιας αιτιολογίας και κρίσης του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, η υπεισέλευση των τέκνων μας στα μερίδια μας, θα ήταν επιβλαβής καθοιονδήποτε τρόπο για την εταιρία.

Η αοριστία της απόφασης, η έλλειψη αιτιολογίας, και εν τέλει η ολοσχερώς άδικη αντιμετώπισή μας με πρόκληση μάλιστα δυσανάλογα επαχθών συνεπειών σε βάρος των συμφερόντων της πλευράς μας, δεν μπορεί να γίνει ανεκτή και προσκρούει στο κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Πολύ περισσότερο μάλιστα όταν και σε αυτό το σκέλος της η απόφαση χαρακτηρίζεται έτι περαιτέρω από έντονη αντίφαση. Αν και τονίσθηκε ότι ο Ιωάννης Λαγανάκος, υιός του πρώτου εξ ημών, είναι εξωτερικός συνεργάτης, που πληρώνεται από τους πελάτες της εταιρίας, που αναζητούν τις υπηρεσίες του για να «ρίξουν»/ «δέσουν» τα σίδερα στην οικοδομή, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δέχθηκε (σελ.13) ότι : *«...πλέον, στην εταιρία εργάζεται ο Ιωάννης Λαγανάκος, γιος του εκ των διαχειριστών Νικολάου Λαγανάκου, με συνεχή παρουσία από το πρωί μέχρι το μεσημέρι, ως εξωτερικός συνεργάτης, καθόσον δεν τον συνδέει τυπικά με την εταιρία υπαλληλική η εταιρική σχέση, εν τοις πράγμασι όμως εκτελεί διαχειριστικές πράξεις, εκπροσωπώντας την εταιρία. Προς τούτο του έχει χορηγηθεί από τον Αύγουστο του έτους 2016 ειδική εξουσιοδότηση, να ενεργεί αντί του πατρός του και για λογαριασμό του σε περίπτωση έκτακτης απουσίας του ή πρόσκαιρης αδυναμίας του, να εκπροσωπεί την εταιρία πλήρως και να ενεργεί κάθε αναγκαία ενέργεια ενώπιον κάθε τρίτου, Τραπέζης και Αρχής και ειδικότερα να παραλαμβάνει και υπογράφει στα πλαίσια της καθημερινής διαχείρισης της εταιρίας κάθε αναγκαίο έγγραφο και αλληλογραφία, να εκδίδει τα αντίστοιχα συνοδευτικά παραστατικά, να παραδίδει προσφορές σε ενδιαφερόμενους πελάτες, να εισπράττει αμοιβές για λογαριασμό της εταιρίας, να πληρώνει κάθε λογαριασμό και οφειλή της επιχείρησης».* Αν και τονίσθηκε και πρωτοδίκως ότι η ως άνω εξουσιοδότηση αφορούσε μόνο έκτακτα περιστατικά και ανάγκες της εταιρίας, και κάλυψη εκτάκτων περιστατικών που ανακύπτουν τον Αύγουστο – που λόγω διακοπής εργασιών στις οικοδομές, δεν έχει «καθόλου δουλειά» ή σε έκτακτες τυχόν απουσίες του Νικολάου Λαγανάκου, και δεν υποκαθίσταται – ούτε δύναται να υποκατασταθεί – η καταστατική διαχείριση της εταιρίας, η προσβαλλόμενη απόφαση προβαίνοντας στην ως άνω

παραδοχή καταδεικνύει έτι περισσότερο τη σύγχυση και την πλάνη του Δικαστηρίου. Δεν είναι δυνατόν να δέχεται ότι τα τελευταία χρόνια ο γεννηθείς το 1973 – και κατά πολύ νεότερος και σε παραγωγική ηλικία σε σχέση με όλους τους υπολοίπους εταίρους, και επομένως και τους αντιδίκους- Ιωάννης Λαγανάκος ασκεί διαχειριστικές πράξεις και εκπροσωπεί την εταιρία, με αποτέλεσμα να «πηγαίνει καλά» μέσα σε δύσκολες εποχές, και να είναι συνεπής στις υποχρεώσεις της, και ενώ είναι υιός του πρώτου εξ ημών και κυρίου του 33,33 % των μεριδίων, αυθαίρετα και αναπόδεικτα να καταλήγει στο συμπέρασμα η εκκαλουμένη ότι δεν είναι καλό για την εταιρία, αυτός να λάβει εν συνεχεία το μερίδιο του Νικολάου Λαγανάκου και να υπεισέλθει στην εταιρία. Η εκκαλουμένη πάσχει έτι περαιτέρω και καταδεικνύει τα σφάλματά της και την έλλειψη αιτιολογίας της, όταν αποκλείει ως καλό σενάριο για την συνέχιση της εταιρίας και την είσοδο των τέκνων του Γεωργίου Λαγανάκου, υπεισερχομένων στο μερίδιο αυτού, χωρίς όμως να έχει κάνει οιαδήποτε αναφορά σε αυτά προηγουμένως, να έχει αναφέρει ποια στοιχεία έλαβε υπόψη του, για να καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα.

Μάλιστα, ο Ιωάννης Λαγανάκος τόνισε ότι ακριβώς η αντίδραση των εφεσίβλητων συνίσταται στο ότι και τα τέκνα μας έθεσαν απαράβατο όρο να λειτουργεί ορθά η εταιρία με βάση τα οικονομικά κριτήρια βιωσιμότητας και ανάπτυξης, και κατέστησαν σαφές ότι και σε τυχούσα υπεισέλευσή τους στην εταιρική ιδιότητα, δεν θα ανέχονταν οι κάτοχοι του 33,33% των μεριδίων αντίδικοι, να επιμένουν να λαμβάνουν πολύ μεγαλύτερα των νομίμως αναλογούντων από τα οικονομικά αποτελέσματα της εταιρίας, χωρίς να προκύπτουν τα μερίσματα κατόπιν "test controls", στα οικονομικά αποτελέσματα και μεγέθη της εταιρίας. Τι χρείαν καλύτερων μαρτύρων χρειαζόταν το Πρωτόδικο Δικαστήριο, για να αντιληφθεί την πραγματικότητα, και να μην αχθεί σε τόσο άδικη και επιβλαβή για την εταιρία κρίση.

Τα σφάλματα της πρωτόδικης απόφασης είναι πασίδηλα.

6ος Λόγος Έφεσης: Η άνιση μεταχείριση των διαδίκων – απουσία πλήρους ακρόασης και ισότητας των διαδίκων – πλημμελής αξιολόγηση των μαρτυρικών καταθέσεων :

Εντυπωσιάζει σε κάθε περίπτωση, το γεγονός ότι η εκκαλουμένη δεν έλαβε υπόψη της τους ισχυρισμούς μας, που προβλήθηκαν και αποδείχθηκαν ενώπιον του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, και καταπατώντας τις αρχές της ισότητας των διαδίκων και της δίκαιης δίκης, υιοθέτησε ακρίτως τους όλως αβάσιμους και αναληθείς και ολοφάνερα αναπόδεικτους ισχυρισμούς των αντιδίκων. Βάσισε μάλιστα, χωρίς την απαιτούμενη ειδική και πλήρη αιτιολογία, την κρίση της στην άκριτη πλήρη υιοθέτηση των ισχυρισμών των αντιδίκων και της κατάθεσης του προταθέντος εξ αυτών μάρτυρα Παναγιώτη Λαγανάκου, ανηψιού του πρώτου των εφεσιβλήτων και υιού του δευτέρου εξ αυτών, αντίστοιχα.

Καταπατώντας θεμελιώδεις κανόνες δικαίου, και ενισχύοντας το αίσθημα αδικίας και μη ισότιμης αντιμετώπισης, που αισθανόμαστε, από την ακολουθηθείσα διαδικασία, διαπιστώνουμε ότι όλως αναιτιολόγητα το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο και δεν εξέτασε και δεν έλαβε υπόψη του τους ισχυρισμούς μας, δεν θεώρησε ότι όφειλε να ερευνήσει – και να αιτιολογήσει την απόρριψή τους- ακόμα και τα κεφάλαια αυτών, που προέκυπταν και αποδεικνύονταν από δημόσια έγγραφα, με συνέπεια να οδηγηθεί με μαθηματική ακρίβεια στην λανθασμένη κρίση του.

Οι πλημμέλειες που έχουν εμφιλοχωρήσει στην εκκαλουμένη, και επιβάλουν την εξαφάνισή της, καταδεικνύονται και από την επιλογή του Δικαστηρίου – χωρίς οιαδήποτε αιτιολογία- να «εξαφανίσει» ουσιαστικά την κατάθεση στο ακροατήριο του προταθέντος εξ ημών μάρτυρα Ιωάννη Λαγανάκου, υιού του δευτέρου εξ ημών και ανηψιού του πρώτου εξ ημών, και εξαδέλφου των δύο αντιδίκων. Πραγματικά προκαλεί κατάπληξη η έλλειψη οιασδήποτε δικαιολογητικής βάσης από την πλευρά της εκκαλουμένης , να μην αξιολογήσει και να μην λάβει υπόψη της, ανάμεσα σε άλλα, και τα εξής , που προέκυψαν από την ένορκη εξέταση στο ακροατήριο του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου του περιεχομένου της ως άνω μαρτυρικής κατάθεσης. Ανάμεσα σε άλλα, χωρίς την επίκληση οιασδήποτε ειδικής και πλήρους

αιτιολογίας, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του και ότι όπως προέκυψε και κατέθεσε ρητώς ο εξετασθείς ενόρκως μάρτυρας :

Ανάμεσα σε άλλα, η εκκαλουμένη δεν αιτιολογεί γιατί δεν έλαβε υπόψη της το περιεχόμενο της κατάθεσης του Ιωάννη Λαγανάκου.

Ο μάρτυρας, γεννηθείς το 1973, τόνισε ότι όσο θυμόταν τον εαυτό του παρακολουθούσε τις εξελίξεις της εταιρίας, και γνώριζε «πρόσωπα και πράγματα». Περιέγραψε στο Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο αναλυτικά και το ρόλο του και το ρόλο των Μιχαήλ και Βασιλείου Λαγανάκου, αλλά και τον ρόλο ημών, ατυχώς όμως προέκυψε και από την προσβαλλόμενη απόφαση το Δικαστήριο δεν κατάφερε να ξεκαθαρίσει τις ιδιαιτερότητες και τη φύση της εργασίας, και τελώντας σε σύγχυση και πλάνη, που σκόπιμα του προκάλεσαν οι αντίδικοι, οδηγήθηκε στην εσφαλμένη κρίση του και τα άδικα αλλά και άκρως επιζήμια αποτελέσματα, που αυτή επιφέρει.

Ο Ιωάννης Λαγανάκος εξήγησε ότι ασχολείται ως ανεξάρτητος συνεργάτης της εταιρίας, καθώς ο πελάτης που θέλει να τοποθετήσει σίδερα στην οικοδομή του – που τα προμηθεύεται από την μάντρα- έχει ανάγκη τις υπηρεσίες του, και προστρέχει σε αυτόν, να τον συνδράμει, καλύπτοντας φυσικά την αμοιβή του. Αντίστοιχες εργασίες – με αμοιβή επίσης από τον εκάστοτε πελάτη της εταιρίας – παρείχαν, όταν και αν εμφανίζονταν (...) σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν και πρωτοδίκως, και οι αντίδικοι. Πρόκειται για μια αλυσίδα, που αν και έχει σχέση με την εμπορική δραστηριότητα της εταιρίας, είναι ανεξάρτητη. Όπως τόνισε ο μάρτυρας είναι οικοδόμοι, έναυσμα βάζανε από την εργασία τους στην οικοδομή. Προφανώς, αν είχε δουλειά η εταιρία, αν έρχονταν πελάτες και παρήγγειλαν ποσότητες σιδήρου για τις οικοδομές τους, τους συνέφερε/εξυπηρετούσε να χρησιμοποιούν τους προτεινόμενους από εμάς εξωτερικούς συνεργάτες, όπως οι αντίδικοι και ο Ιωάννης Λαγανάκος, ώστε με αυτή την ιδιότητά τους, να τους απασχολήσουν και να πληρώσουν την αντίστοιχη αμοιβή τους. Όμως η τυχόν δραστηριότητά τους σε αυτά τα πλαίσια ήταν διακριτή και δεν είχε σχέση με την στενή εμπορική δραστηριότητα της εταιρίας.

Πρόδηλα, όπως είπε και ο μάρτυρας στο ακροατήριο, τον ενδιέφερε και τον ίδιο να προσπαθεί να προσελκύει και να φέρνει πελάτες στην εταιρία. Προφανώς,

κάθε πελάτης που προσελκυόταν, αύξανε τον τζίρο της εταιρίας μας, και από την στιγμή που θα παράγγελνε τα σίδερα, ήταν πολύ σύνηθες να επιλέγει και τους προτεινόμενους από εμάς, ανεξάρτητους συνεργάτες, για να τους απασχολήσει με την τοποθέτησή τους, καλύπτοντας αυτός την αμοιβή τους («*...Στις οικοδομές δουλεύουν σαν ανεξάρτητοι, άλλο το ένα άλλο το άλλο. Το εμπόριο είναι εμπόριο και το αν δουλεύουν έξω είναι καθαρά κέρδη στην τσέπη τους... Είναι έμποροι αλλά πήγαιναν και έκαναν σαν έξτρα δουλειά, για έξτρα εισόδημα δούλευαν έξω... Αυτά φαίνονται από τα ένσημά τους... Όχι, έκαναν τοποθέτηση σιδήρου, δηλαδή αυτό που κάνω τώρα εγώ...*»), είναι το χαρακτηριστικό χωρίο της κατάθεσής του. Είναι ένα πολύ κρίσιμο σημείο, για την όλη λειτουργία του κύκλου, που όμως δεν έγινε αντιληπτό από το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, παρότι τονίσθηκε και στα δικόγραφα αλλά και στις μαρτυρικές καταθέσεις. Μάλιστα, ο ίδιος μάρτυρας τονίζει στην κατάθεσή του ότι οι αντίδικοι όχι μόνο δεν προσέλκυαν πελάτες στην εταιρία, αλλά τους έδιωχναν, κάποιους τους καθύβριζαν, ενώ δεν έλειψαν και περιπτώσεις πελατών, που ήρθαν στην εταιρία, μόνο όταν πλέον είχαν πάψει να εμφανίζονται οι αντίδικοι στους χώρους της, ακριβώς επειδή δεν ήθελαν να συνεργάζονται και συναναστρέφονται μαζί τους.

Κατά πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, η εκκαλουμένη δεν έλαβε υπόψη της, ότι όπως τόνισε ο μάρτυρας, οι αντίδικοι όταν εμφανίζονταν στην εταιρία, επέλεγαν να έρχονται ο μεν πρώτος «*...κατά τις 11-12 και έφευγε κατά τη 1...*», ενώ ο δεύτερος εξ αυτών ερχόταν συνήθως πιο νωρίς, και ουσιαστικά τα τελευταία χρόνια περιορίζονταν να «*...πίνουν καφέ*». Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν έλαβε ουδόλως υπόψη του, ότι ουσιαστικά ο πυρήνας της εμπορικής δραστηριότητας της εταιρίας γινόταν από ένα (1) άτομο, που ήταν ο πατέρας του μάρτυρα και πρώτος εξ ημών Νικόλαος Λαγανάκος. Όπως τόνισε αυτός ήταν, και είναι, ανελλιπώς στο γραφείο της εταιρίας, αυτός επιμελείται και να υποδεχθεί τους πελάτες, να τους κάνει την προσφορά – ανάλογα με το τι θέλουν- να τους πουλήσει τα εμπόρευμα.

Περαιτέρω, εσφαλμένα και χωρίς ειδική και πλήρη αιτιολογία, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν διακρίβωσε την έκταση και τους λόγους της διαφωνίας μας με τους αντιδίκους, και τους λόγους που αυτή εντάθηκε την περίοδο

2015- 2016. Εσφαλμένα και αναιτιολόγητα, η εκκαλουμένη δεν έλαβε υπόψη της ότι όπως τόνισε ο μάρτυρας στο ακροατήριο, στις ήδη μέχρι τότε παρατηρήσεις μας και οχλήσεις μας προς τους αντιδίκους, πως θα έπρεπε να εργασθούν και να συνεισφέρουν στην εταιρία, και να μην περιορίζονται – ιδίως ο Μιχαήλ- στην ολιγόωρη (1-2 ώρες ημερησίως) εμφάνισή τους, απλώς για να «εισπράξουν» χρήματα ή να παρατηρούν την κίνηση της εταιρίας, χωρίς ουσιαστικά μετά το 2010 να εργάζονται και να συνεισφέρουν σε αυτήν, βοηθώντας στην ανέλιξή της – προστέθηκε η αδήριτη εκ των οικονομικών αποτελεσμάτων αναγκαιότητα να μεταβληθεί το κρατούν μέχρι τότε σύστημα προδιανομής μερισμάτων, και η επιτακτική υποχρέωση να προσαρμοσθεί η εταιρία στα νέα οικονομικά δεδομένα. Σε αυτό το πλαίσιο εκτέθηκε από εμάς στους αντιδίκους, ότι ήδη τα τελευταία χρόνια είχαν λάβει – κατά τα εκτιθέμενα στην αίτησή μας και τις προτάσεις μας αλλά και αποδεικνυόμενα άλλωστε με τα προσαχθέντα έγγραφα- (μετρητά + εξοφλήσεις λογαριασμών+ προσωπικές ασφαλιστικές εισφορές) πολύ μεγαλύτερα χρηματικά ποσά, από όσα αναλογούσαν στα ποσοστά τους στα πραγματικά κέρδη της εταιρίας, με δεδομένο μάλιστα ότι τα εταιρικά μερίδιά τους ήταν κατά πολύ μικρότερα σε σχέση με τα δικά μας. Το παραπάνω εκτιθέμενο καθεστώς, που είχε συμφωνηθεί με τον αποθανόντα πλέον πατέρα τους το 1990, κατά τη μεταβίβαση εν ζωή των μεριδίων στα τέκνα του- υπό εντελώς άλλες οικονομικές συνθήκες – δεν μπορούσε να συνεχισθεί, καθώς βασικό πρόκριμα ήταν η επιβίωση της εταιρίας, μέσα σε χαλεπούς καιρούς, και η εξόφληση των οικονομικών υποχρεώσεών της προς τρίτους, και ιδίως η ομαλή εξυπηρέτηση και του ληφθέντος δανείου από την ΕΤΕ.

Άλλωστε, όπως τόνισε και ο μάρτυρας Ιωάννης Λαγανάκος, παρά τη μεγάλη ηλικία μας, σκοπός μας δεν ήταν και δεν είναι η λύση της εταιρίας- ιδίως με δεδομένο ότι είναι κερδοφόρα, έχουμε παλαίψει από την πρώτη στιγμή της δημιουργίας της για αυτήν, καταφέραμε να την κάνουμε γνωστή στην Καλαμάτα και τη Μεσσηνία, και είναι άρρηκτα δεμένη με τα πρόσωπά μας, και το όνομά μας- που άλλωστε είναι και στην επωνυμία αυτής, ως τέκνα του αειμνήστου πατέρα μας Βασιλείου Λαγανάνου- και λόγω του προσωπικού χαρακτήρα αυτής, η πορεία της

και οικονομικά αλλά και ηθικά (και ιδίως όσον αφορά την εικόνα μας και τη φήμη μας) αντανακλά άμεσα και ατομικά σε εμάς.

Πραγματικά ξενίζει ότι το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την κρίση του, όπως αποτυπώνεται στην εκκαλουμένη, αδυνατεί να αντιληφθεί το αυτονόητο: Αν είναι κάποιοι που πρώτοι νοιάζονται για την εταιρία, που αγωνίζονται για τη διάσωσή της, αυτοί που θέλουν με κάθε τρόπο να είναι κερδοφόρα, είμαστε εμείς καθώς είμαστε κύριοι του 66,66% των εταιρικών μεριδίων, σε αντίθεση με τους αντιδίκους που συνολικά έχουν το 33,33%!

Η εκκαλουμένη με την προσβαλλόμενη κρίση της οδηγείται σε εντελώς ακατανόητες για την εμπορική πρακτική, την οικονομική ζωή και τις συναλλαγές επιλογή! Επιβάλει, τη βίαιη αποστέρηση από εμάς των κόπων μιας ζωής, με την αποβολή μας από μια εταιρία, που εμείς δημιουργήσαμε, που είμαστε ομόρρυθμοι εταίροι της, μοναδικοί διαχειριστές της όλα αυτά τα χρόνια, και κύριοι της απόλυτης πλειοψηφίας των μεριδίων αυτής!

Ιδίως μάλιστα το σκεπτικό της εκκαλουμένης, που στην ουσία του μας τιμωρεί για τον αγώνα μας να κρατήσουμε ζωντανή την εταιρία και να αποτρέψουμε τις εκβιαστικές πρακτικές των αντιδίκων και την αφόρητη αφαίμαξή της από αυτούς – σε συνδυασμό μάλιστα με τις αντιδράσεις τους μετά την έκδοση αυτής, τον τρόπο με τον οποίο έμπρακτα την «αναγιγνώσκουν», τις κινήσεις και εκδηλώσεις τους έναντι τρίτων, τη σαφή και δηλωμένη πρόθεσή τους να καταπατήσουν κάθε στοιχειώδες περιουσιακό μας δικαίωμα, που απορρέει από την εταιρική μας ιδιότητα, και το δικαίωμα μας μη αποστέρησης της απόδοσης της αξίας της εταιρικής μας συμμετοχής, η επιλογή τους να προχωρήσουν πάραυτα σε ξεπούλημα των περιουσιακών στοιχείων της εταιρίας –θέλοντας να προκαταλάβουν εξελίξεις, και ενδεχόμενη ευόδωση της έφεσής μας – καταδεικνύουν την άγιση αντιμετώπισή μας και την μη ορθή αξιολόγηση των όσων εξετέθησαν ενώπιόν του.

Η εκκαλουμένη δεν αιτιολογεί ειδικώς και επαρκώς γιατί δεν έλαβε υπόψη της και δεν αξιολόγησε ότι πρόθεσή μας και το 2016, όπως τονίσθηκε και από τον εξετασθέντα μάρτυρα στο Δικαστήριο, ήταν να εξυγιανθεί η κατάσταση της

εταιρίας, να υπάρχει αυστηρότητα στην κίνηση των χρημάτων, και ιδίως στον υπολογισμό των προμερισμάτων, ώστε να ανταποκρίνεται η καταβολή τους στα πραγματικά δεδομένα της εταιρίας.

Χωρίς την απαιτούμενη ειδική και πλήρη αιτιολογία, και μάλιστα δίνοντας την εντύπωση – προφανώς λόγω της σύγχυσης, που του προκάλεσαν σκόπιμα οι αντίδικοι – το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν λαμβάνει υπόψη του τους ισχυρισμούς μας, που επιβεβαιώθηκαν άλλωστε και από τον Ιωάννη Λαγανάκο στην κατάθεσή του, ότι και θα φροντίζαμε να μεταβιβασθούν τα μερίδιά μας στα τέκνα μας, που θα ήθελαν να συνεχίσουν την δραστηριότητα, ώστε να συνεχίσει να λειτουργεί ομαλά και αδιατάρακτα η εταιρία, με την παροχή πάντα από εμάς και των συμβουλών μας και της εμπειρίας μας, αλλά και των προσωπικών μας επαφών με το πελατολόγιό μας και τους προμηθευτές μας, αλλά και οι αντίδικοι θα έπρεπε να δεχθούν ότι έπρεπε να σέβονται κατά την επιχειρηματική συνεργασία με τα τέκνα μας, τους στοιχειώδεις εμπορικούς κανόνες και ιδίως βασικές αρχές – και σε κάθε περίπτωση να παύσουν επιτέλους να επιδιώκουν να ζουν ως «κηφήνες», επιδιώκοντας μόνο να λαμβάνουν χρήματα, που όμως δεν έβγαιναν από την εταιρία. Εντελώς αναιτιολόγητα και αβάσιμα η εκκαλουμένη απέρριψε σιωπηρώς και δεν έλαβε υπόψη της, την αποδειχθείσα ουσία της διαφοράς – τον πυρήνα της διαφωνίας, που όμως αποδείχθηκε πλήρως και στο ακροατήριο του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου. Όπως τόνισε και ο μάρτυρας Ιωάννης Λαγανάκος και καταχωρήθηκε στα πρακτικά της δίκης – που όμως δεν τα έλαβε και ως προς αυτό το κεφάλαιο υπόψη της η εκκαλουμένη, οι αντίδικοι Μιχαήλ και Βασίλειος Λαγανάκος διαφώνησαν, όταν τους τονίσθηκε, ότι δεν μπορούσαν πλέον να λαμβάνουν κάθε μήνα τα χρηματικά ποσά, που λάμβαναν, αδιακρίτως των οικονομικών αποτελεσμάτων της εταιρίας, την ίδια στιγμή μάλιστα που τα τελευταία χρόνια εμείς δεν λαμβάναμε αντίστοιχα χρηματικά ποσά, που να αναλογούν στο 66,66% των εταιρικών μεριδίων, που κατέχουμε. Η παράταση του προηγούμενου καθεστώτος είχε καταστεί αδύνατη, και άκρως επικίνδυνη για την συνέχιση της επιβίωσης της εταιρίας.

Θα έπρεπε κάθε εξάμηνο να γίνεται μια εκκαθάριση των συναλλαγών της εταιρίας, ο υπολογισμός των κερδών και των εξόδων αυτής, και να εκταμιεύεται ένα ποσό προμερίσματος που να αντιστοιχεί, σε αυτά τα

πραγματικά δεδομένα –αν φυσικά πράγματι τα οικονομικά δεδομένα της εταιρίας και η προοπτική της επέτρεπε πράγματι να υπολογισθεί και να αποδοθεί προμέρισμα ("test control", το χαρακτήρισε ο μάρτυρας)- ώστε να μπουν και οι βάσεις συνεργασίας στη συνέχεια των τέκνων μας (Ιωάννη (υιού του Νικολάου) και Παναγιώτη (υιού του Γεωργίου) Λαγανάκου, αντίστοιχα) με τους αντιδίκους, και να συνέχιζε η εταιρία σε υγιείς βάσεις και ξεκάθαρους ρόλους. Τους τονίσθηκε άλλωστε, ότι και μετά τη επιβολή των "capital controls" το καλοκαίρι του 2015, θα έπρεπε όλες οι καταβολές να γίνονται τραπεζικά, κάτι που συνάντησε την έντονη αντίδραση των αντιδίκων, που δεν ήθελαν να δηλώνουν τα πραγματικά τους κέρδη (όπως παρατέθηκαν ανωτέρω) στην εφορία. Αυτό όμως δεν μπορούσε να γίνει ανεκτό από εμάς, που πάντα λειτουργούσαμε σύννομα την εταιρία. Αυτός ήταν ο λόγος της διαφωνίας τους, αυτή ήταν η αιτία που οδηγηθήκαμε σε δικαστική διένεξη, η διαφωνία των αντιδίκων στην αυτονόητη υποχρέωσή τους να ελέγχεται στοιχειωδώς η πορεία των οικονομικών της εταιρίας, και να μην λαμβάνουν αλόγιστα προμερίσματα. Και όμως, παρά ταύτα, η εκκαλουμένη, με μια εντελώς ακατανόητη κρίση, και παραρρώντας το πλήθος των στοιχείων, που της παραθέσαμε και καταδεικνύουν την πραγματικότητα, οδηγήθηκε στο εντελώς εσφαλμένο και ακραία ζημιογόνο και για την εταιρία και για μας-τους κατόχους του 66,66% των μεριδίων αυτής, αλλά και των τέκνων μας και προφανώς συνεχιστών μας – συμπέρασμα ότι έπρεπε να εξοβελισθούμε από την εταιρία, και να τη συνεχίσουν μόνοι τους οι δύο αντίδικοι (κάτοχοι έκαστος εξ αυτών του 16,66% των εταιρικών μεριδίων, παρά την μέχρι σήμερα επιδειχθείσα άκρως αντίθετη με τα εταιρικά συμφέροντα συμπεριφορά και πρακτική τους. Ο μάρτυρας Ιωάννης Λαγανάκος, άλλωστε τόνισε ότι οι αντίδικοι έχουν παραδεχθεί και ενώπιον τρίτων ότι δεν θα έκαναν τίποτα, αν παρατεινόταν το προηγούμενο καθεστώς.

Σε αντίθεση μάλιστα με την κρίση της εκκαλουμένης – και στην πραγματικότητα τονίζοντας ακριβώς την απουσία ορθότητας αυτής και την έλλειψη βάσης και αιτιολογίας αυτής- η πλήρης αποχή των αντιδίκων από τις εργασίες της

να εισπράττουν σε βάρος της εταιρίας αλλά και των συμφερόντων μας, καθώς κατέχουμε το 66,66 % της εταιρίας αδικαιολόγητα μεγάλα χρηματικά ποσά.

Επειδή προσάγω και επικαλούμαι το απαιτούμενο με αρ. ..... παράβολο για την κατάθεση της υπό κρίση έφεσης (e-Παράβολο), και το γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών ΔΣΑ του πληρεξουσίου μας δικηγόρου, με ενσωματωμένες σε αυτό τις νόμιμες κρατήσεις (ΕΦΚΑ,ΔΣΑ) και αποϋλοποιημένα τα ένσημα για την κατάθεση της παρούσας.

Επειδή είναι πρόδηλο ότι εσφαλμένα, απαραδέκτως και κατά κακή εκτίμηση των αποδείξεων, το Μονομελές Πρωτοδικείο Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία) απέρριψε την από 1/8/2017 αίτησή μας και έκανε δεκτή την από 30/5/2017 αίτηση των αντιδίκων.

Επειδή η υπό κρίση έφεση είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής, ασκείται δε εμπροθέσμως,

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και όσους νομίμως και εμπροθέσμως προστεθούν, ρητά επιφυλασσόμενοι παντός περαιτέρω νομίμου δικαιώματός μας,

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ:

Να γίνει δεκτή η υπό κρίση έφεσή μας.

Να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση, ώστε να γίνει δεκτή εν όλω η από 1/08/2017 με Αριθμό Έκθεσης Κατάθεσης Δικογράφου Αίτησης 269/10-08-2017 αίτησή μας, όπως εισήχθη προς συζήτηση πρωτοδίκως, και να απορριφθεί στο σύνολο της η από 30-5-2017 με Αριθμό Έκθεσης Κατάθεσης Δικογράφου Αίτησης 205/13-6-2017 αίτηση των αντιδίκων

Να καταδικαστούν οι εφεσίβλητοι στην δικαστική δαπάνη και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας και στην αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου μας.

Καλαμάτα, 14 Οκτωβρίου 2019

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ι. ΡΙΚΟΣ
Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο
Μ.Δ.Ε. Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου & Ευρωπαϊκών Σπουδών
Βαλτετσίου 29 & Χαρ. Τρικούπη, Αθήνα, 106 81
τηλ. 210-3800280 fax: 210-3800281
gerasimosrik@gmail.com

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΕΤΕΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΠΡΑΞΗ 28/2019

Η Προεδρεύουσα Εφέτης

Βασιλική Τζούδα

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα όσα προβλέπονται κατά το άρθρο 763 παρ. 3 Κ.Πολ.Δ., την από 16.10.2019 αίτηση αναστολής εκτέλεσης με αίτημα εκδόσεως προσωρινής διαταγής των 1) Νικολάου Λαγανάκου του Βασιλείου και 2) Γεωργίου Λαγανάκου του Βασιλείου που κατατέθηκε δια του πληρεξουσίου τους δικηγόρου, Βασιλείου Φωτεινάκη (δυνάμει της από 16-10-2019 εξουσιοδότησης του δικηγόρου ΔΣΑ Γεράσιμου Ρίκου) στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμ. 174/2019, κατά των : 1) Μιχαήλ Λαγανάκου του Παναγιώτη και 2) Βασιλείου Λαγανάκου του Παναγιώτη, κατοίκων απάντων Καλαμάτας, η οποία συζητήθηκε την 21-10-2019 και περί ώρα 12.30 μ.μ. αντιμωλία των διαδίκων, οι οποίοι παραστάθηκαν, οι μεν αιτούντες μετά ο πρώτος και δια ο δεύτερος του πληρεξουσίου τους δικηγόρου του ΔΣ Αθηνών Γεράσιμου Ρίκου, οι δε καθών οι αίτηση μετά ο πρώτος και δια ο δεύτερος του πληρεξουσίου τους δικηγόρου του ΔΣ Καλαμάτας Αριστομένη Σκούλικα, τα όσα προφορικά οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν καθώς και την επικοινωνία με τους ιδίους τους διαδίκους.

Αποφασίζουμε

Την χορήγηση προσωρινής διαταγής περί αναστολής της ισχύος και της εκτέλεσης της υπ' αριθμ. 196/2019 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία) μέχρι τη συζήτηση της αίτησης αναστολής και υπό τον όρο συζήτησής της κατά την ορισθείσα δικάσιμο της 18ης-11- 2019 με την υποχρέωση των αιτούντων : α) να δέχονται την παρουσία των καθών στους χώρους της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ ΟΕ», που εδρεύει στο ΔΔ Ασπροχώματος Μεσσηνίας, για την παρακολούθηση των εταιρικών υποθέσεων και β) να ενημερώνουν εγγράφως καθημερινά (οι αιτούντες) τους καθών για τα έσοδα και έξοδα της εταιρείας, μέχρι την ανωτέρω δικάσιμο.

Καλαμάτα 21 Οκτωβρίου 2019.

Η Δικαστής

21-10-2019

Ο Γραμματέας

ΕΙΔΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ

Ο κάτωθι υπογράφων Γεράσιμος Ρίκος του Ιωάννη, δικηγόρος Αθηνών ΑΜΔΣΑ 22909, κάτοικος Αθηνών, οδός Βαλτετσίου αρ. 29, εξουσιοδοτώ τους: 1. Βασίλειο Φωτεινάκη του Χρήστου, δικηγόρο Καλαμάτας, κάτοικο Καλαμάτας, Αριστομένους αρ. 52, ΑΜ ΔΣΚ60.2.,

2.....,

όπως ένας έκαστος εξ αυτών κεχωρισμένα, εκπροσωπώντας με πλήρως και για λογαριασμό μου, καταθέσει στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Καλαμάτας την από 14/10/2019 έφεση ενώπιον του Μονομελούς Εφετείου Καλαμάτας (εκουσία δικαιοδοσία) των Νικολάου Λαγανάκου και Γεωργίου Λαγανάκου κατά της με αρ. 196/2019 απόφασης ΜΠΚαλ (εκουσία δικαιοδοσία) και των κκ. Μιχαήλ Λαγανάκου και Βασιλείου Λαγανάκου, και εν συνεχεία να προβεί σε προσδιορισμό αυτής για συζήτηση ενώπιον του Μονομελούς Εφετείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία), καθώς και να καταθέσει στη Γραμματεία του Εφετείου Καλαμάτας την από 16/10/2019 αίτηση αναστολής εκτέλεσης των ιδίων ως άνω εντολέων για την αναστολή εκτέλεσης της ως άνω απόφασης, που στρέφεται κατά των ιδίων ως άνω εφεσιβλήτων, καθώς και να προβεί σε κάθε άλλη απαιτούμενη ενέργεια στα πλαίσια εκτέλεσης της παρούσας εξουσιοδότησης.

Καλαμάτα, 16 Οκτωβρίου 2019

Ο εξουσιοδοτών Δικηγόρος

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ι. ΡΙΚΟΣ
Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο
Μ.Δ.Ε. Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου & Ευρωπαϊκών Σπουδών
Βαλτετσίου 29 & Χαρ. Τρικούπη, Αθήνα, 106 81
τηλ. 210-3800280 fax: 210-3800281
gerasimosrik@gmail.com

Επειδή, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 763 παρ. 1 του ΚΠολΔ: «*η προθεσμία της έφεσης και η άσκησή της δεν αναστέλλουν την ισχύ και την εκτέλεση της απόφασης*», ενώ κατά την παρ. 3 του ίδιου άρθρου: «*αν ασκηθεί έφεση το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση όπως και το δικαστήριο που δικάζει την έφεση ... μπορούν κατά την κρίση τους, με αίτηση κάποιου από εκείνους που έλαβαν μέρος στη πρωτόδικη δίκη, να αναστείλουν την ισχύ και την εκτέλεσή της, μέχρι να εκδοθεί απόφαση στην έφεση*». Από την παραπάνω διάταξη συνάγονται τα ακόλουθα: 1) Η αίτηση αναστολής η οποία εισάγεται κατ' επιλογή του δικαιουμένου είτε στο Δικαστήριο, είτε στον Πρόεδρο αυτού επιδικάζεται κατά την ίδια διαδικασία, που αποκλειστικά αρμόζει στις υποθέσεις αυτές, δηλαδή της εκούσιας δικαιοδοσίας, αν και έχει χαρακτήρα ασφαλιστικού μέτρου (βλ. ΕφΑθ 2296/1998 ΕλλΔνη 1998,625, ΕφΑθ 4184/1994 Δ 1995,79, ΕφΑθ 140/1993 ΕλλΔΝη 1994, 655, Ειρ Κρωπίας 342/2016 ΝΟΜΟΣ), 2) ότι σε αναστολή υπόκεινται όχι μόνο οι εκδιδόμενες κατά την εκούσια δικαιοδοσία καταψηφιστικές αποφάσεις, αλλά και οι κατά την ίδια διαδικασία εκδιδόμενες διαπλαστικές αποφάσεις· και 3) ότι η αναστολή δίδεται αν ο Δικαστής κρίνει ότι είναι πιθανόν να ευδοκιμήσει η έφεση και εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση και ο αιτών θα υποστεί βλάβη τέτοια που η μεταγενέστερη ανόρθωση δεν θα είναι δυνατή (βλ. ΕφΠειρ 855/2014, ΕφΑθ 4184/1994, ΕφΑθ 5102/2001 ΕπισκΕΔ 2001,773, ΕφΑθ 166/1985 Δ 16, 767, ΕφΑΘ 7774/1982 Δ 14, 621, Εφ Ιωαν 2/2013 ΝΟΜΟΣ).

Επομένως αν ασκηθεί έφεση, το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, όπως και το δικαστήριο που δικάζει την έφεση ή ο πρόεδρός του (ΕφΑΘ 1829/12 (ΤΝΠ ΔΣΑ, ΠρΕφΑθ 8408/1998, ΕλΔ 1999,407) μπορούν κατά την κρίση τους με αίτηση κάποιου από εκείνους που έλαβαν μέρος στην πρωτόδικη δίκη, να αναστείλουν την ισχύ και την εκτέλεσή της μέχρι να εκδοθεί απόφαση στην έφεση. Αναστολή των εννόμων συνεπειών της απόφασης είναι δυνατόν να επέλθει μόνο με δικαστική απόφαση (ΜΠ Ξανθ 254/2003, ΧρΙΔ Δικ 2004,820).

Για την άσκηση της αίτησης αυτής νομιμοποιούνται ενεργητικά τα πρόσωπα που έλαβαν μέρος στην πρωτόδικη δίκη εφόσον έχουν έννομο συμφέρον να ζητήσουν την αναστολή (Κ. Μπέης οπ.π. σελ. 377, ΕφΑθ 1829/2012 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΜΠρΞανθ 254/2003 ΧρΙΔ 4 (2004), οπ.π.] και παθητικά όλοι οι υπόλοιποι διάδικοί της (Π.Αρβανιτάκης, σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ, τ. ΙΙ, σελ. 1516). Η απόφαση που διατάζει την αναστολή σημειώνεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο βιβλίο που τηρείται κατ' άρθρο 776 και στο περιθώριο της απόφασης της οποίας αναστέλλεται η ισχύς και η εκτέλεση (Μιχαήλ Μαργαρίτη/Άντα Μαργαρίτη, «Ερμηνεία Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας», Τόμος ΙΙ, Π.Ν. Σάκκουλας, Αθήνα 2018, σελ. 274-275.)

Επειδή κατά το άρθρο 263 του ν. 4072/2012: «*Αν συντρέχει στο πρόσωπο ενός εταίρου περιστατικό που θα δικαιολογούσε τη λύση της εταιρείας σύμφωνα με την περίπτωση δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 259, το μονομελές πρωτοδικείο μπορεί, ύστερα από αίτηση των λοιπών εταίρων, η οποία εκδικάζεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, αντί της λύσης της εταιρείας, να διατάξει τον αποκλεισμό του εταίρου*». Ως προϋποθέσεις για την αποδοχή της αιτήσεως αποκλεισμού τίθενται από το νόμο η συνδρομή περιστατικού που θα δικαιολογούσε λύση της εταιρίας, σύμφωνα με το άρθρο 259 παρ. 1 περ. δ΄ του ν. 4072/2012, και το περιστατικό αυτό να συντρέχει στο πρόσωπο του υπό αποκλεισμό εταίρου.

Τέτοια περιστατικά είναι: η αθέτηση των εταιρικών υποχρεώσεων, η κακή διαχείρισή τους, οι διαρκείς διαφωνίες, το μίσος μεταξύ των εταίρων, η διακοπή ή η διατάραξη των προσωπικών σχέσεων μεταξύ των συνεταίρων, όταν αυτή παρουσιάζει σοβαρό και εξακολουθητικό χαρακτήρα, και πάντα σε συνάρτηση με αποχρώντες οικονομικούς λόγους, που έχουν ως επακόλουθο είτε την παράλυση της λειτουργίας της είτε την αδυναμία της εκπλήρωσης του σκοπού της (ΕφΑθ 1715/2005 «ΝΟΜΟΣ»).

Επειδή το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που απέρριψε την ως άνω από 1/8/2017 με αρ. εκθ. κατ. δικ. 269/10.8.2017 αίτησή μας, και έκανε δεκτή την

No: Π2242526
Ημερομηνία: 16/10/2019

Δ.Σ. ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΟ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ & ΕΝΣΗΜΩΝ 40,20 ΕΥΡΩ

Παράρτημα Ι & ΙΙΙ, Ν. 4194/2013 (ΦΕΚ Α' 208 / 27-9-2013)

Ο δικηγόρος **ΡΙΚΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ** του **ΙΩΑΝΝΗ** με **ΑΜ 022909** και **ΑΦΜ 108323984**
κατέβαλε το ποσό των **ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΥΡΩ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΛΕΠΤΩΝ**
που αφορά σε ΕΦΕΣΗ στο ΕΦΕΤΕΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ **ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ - ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ** για υπόθεση του εντολέα του **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΓΑΝΑΚΟΣ ΚΛΠ.**

ΑΝΑΛΥΣΗ (*)			
ΠΟΣΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (Παρ. Ι Ν. 4194/2013) 139,00 €			
ΔΣΑ	6,00 €	ΤΑΧΔΙΚ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ	6,00 €
Ε.Φ.Κ.Α.	27,80 €		
Κράτηση του Αρθρ. 29 ν.4596/2019	0,40 €		
ΦΟΡΟΣ	20,85 €		
ΣΥΝΟΛΟ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ	34,20 €	**ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΣΗΜΩΝ**	6,00 €
ΕΞΟΦΛΗΣΗ	61,05 €		

*Επί του ποσού των 139,00 € υπολογίζεται ΦΠΑ 24% = 33,36 €. [Σύνολο ποσού αναφοράς και ΦΠΑ: 172,36 €]

Ο/Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΘΕΜΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

No: Π2242526
Ημερομηνία: 16/10/2019

Δ.Σ. ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΟ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ & ΕΝΣΗΜΩΝ 40,20 ΕΥΡΩ

Παράρτημα Ι & ΙΙΙ, Ν. 4194/2013 (ΦΕΚ Α' 208 / 27-9-2013)

Ο δικηγόρος ΡΙΚΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ με ΑΜ 022909 και ΑΦΜ 108323984
κατέβαλε το ποσό των ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΥΡΩ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΛΕΠΤΩΝ
που αφορά σε ΕΦΕΣΗ στο ΕΦΕΤΕΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ - ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ για υπόθεση του εντολέα του ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΓΑΝΑΚΟΣ ΚΛΠ.

ΑΝΑΛΥΣΗ (*)			
ΠΟΣΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (Παρ. Ι Ν. 4194/2013) 139,00 €			
ΔΣΑ	6,00 €	ΤΑΧΔΙΚ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ	6,00 €
Ε.Φ.Κ.Α.	27,80 €		
Κράτηση του Αρθρ. 29 ν.4596/2019	0,40 €		
ΦΟΡΟΣ	20,85 €		
ΣΥΝΟΛΟ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ	34,20 €	ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΣΗΜΩΝ	6,00 €
ΕΞΟΦΛΗΣΗ	61,05 €		

*Επί του ποσού των 139,00 € υπολογίζεται ΦΠΑ 24% = 33,36 €. [Σύνολο ποσού αναφοράς και ΦΠΑ: 172,36 €]

Ο/Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΘΕΜΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

No: Π2242526
Ημερομηνία: 16/10/2019

Δ.Σ. ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΟ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ & ΕΝΣΗΜΩΝ 40,20 ΕΥΡΩ

Παράρτημα Ι & ΙΙΙ, Ν. 4194/2013 (ΦΕΚ Α' 208 / 27-9-2013)

Ο δικηγόρος **ΡΙΚΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ** με ΑΜ **022909** και ΑΦΜ **108323984**
κατέβαλε το ποσό των **ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΥΡΩ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΛΕΠΤΩΝ**
που αφορά σε ΕΦΕΣΗ στο ΕΦΕΤΕΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ - ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ για υπόθεση του ενταλέα του **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΓΑΝΑΚΟΣ ΚΑΠ.**

ΑΝΑΛΥΣΗ (*)			
ΠΟΣΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (Παρ. Ι Ν. 4194/2013) 139,00 €			
ΔΣΑ	6,00 €	ΤΑΧΔΙΚ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ	6,00 €
Ε.Φ.Κ.Α.	27,80 €		
Κράτηση του Αρθρ. 29 ν.4596/2019	0,40 €		
ΦΟΡΟΣ	20,85 €		
ΣΥΝΟΛΟ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ	34,20 €	**ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΣΗΜΩΝ**	6,00 €
ΕΞΟΦΛΗΣΗ	61,05 €		

*Επί του ποσού των 139,00 € υπολογίζεται ΦΠΑ 24% = 33,36 €. (Σύνολο ποσού αναφοράς και ΦΠΑ 172,36 €)

Ο/Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΘΕΜΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

No: Π2242526
Ημερομηνία: 16/10/2019

Δ.Σ. ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΟ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ & ΕΝΣΗΜΩΝ 40,20 ΕΥΡΩ

Παράρτημα Ι & ΙΙΙ, Ν. 4194/2013 (ΦΕΚ Α' 208 / 27-9-2013)

Ο δικηγόρος ΡΙΚΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ με ΑΜ 022909 και ΑΦΜ 108323984
κατέβαλε το ποσό των ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΥΡΩ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΛΕΠΤΩΝ
που αφορά σε ΕΦΕΣΗ στο ΕΦΕΤΕΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ - ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ για υπόθεση του ενταλέα του ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΓΑΝΑΚΟΣ ΚΑΠ.

ΑΝΑΛΥΣΗ (*)			
ΠΟΣΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (Παρ. Ι Ν. 4194/2013) 139,00 €			
ΔΣΑ	6,00 €	ΤΑΧΔΙΚ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ	6,00 €
Ε.Φ.Κ.Α.	27,80 €		
Κράτηση του Αρθρ. 29 ν.4596/2019	0,40 €		
ΦΟΡΟΣ	20,85 €		
ΣΥΝΟΛΟ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ	34,20 €	ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΣΗΜΩΝ	6,00 €
ΕΞΟΦΛΗΣΗ	61,05 €		

*Επί του ποσού των 139,00 € υπολογίζεται ΦΠΑ 24% = 33,36 €. (Σύνολο ποσού αναφοράς και ΦΠΑ 172,36 €)

Ο/Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΘΕΜΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

από 30/5/2017 με αρ. εκθ. κατ. δικ. 205/13-6-2017 αίτηση των αντιδίκων, και κατόπιν αυτού διέταξε τον αποκλεισμό ημών, των ομορρύθμων εταίρων Νικολάου Λαγανάκου του Βασιλείου και Γεωργίου Λαγανάκου του Βασιλείου από την ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ Ο.Ε.», που εδρεύει στο ΔΔ Ασπροχώματος Δήμου Καλαμάτας Μεσσηνίας, με αριθμό ΓΕΜΗ 015240445000, είναι ολοφάνερο ότι επέπεσε σε βαρύτατα σφάλματα κατά την κρίση του και οδηγήθηκε σε μια όλως άδικη και εσφαλμένη απόφαση, που απειλεί άμεσα να προκαλέσει τεράστια προβλήματα στη λειτουργία της εταιρίας. Επομένως, είναι βέβαιο, ότι θα ευδοκιμήσουν ως βάσιμοι οι λόγοι της ως άνω νομίμως και εμπροθέσμως ασκηθείσης έφεσής μας, και θα εξαφανισθεί η εκκαλουμένη και θα γίνει ουσιαστικά δεκτή η αίτησή μας για τον αποκλεισμό των αντιδίκων από την ανωτέρω εταιρία.

Ήδη η ως άνω έφεσή μας έχει προσδιορισθεί να συζητηθεί ενώπιον του Μονομελούς Εφετείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία) την .....

Επειδή από την προσωρινή εκτελεστότητα της προσβαλλόμενης οριστικής απόφασης δημιουργείται κίνδυνος ανεπανόρθωτης βλάβης ημών των αποκλειόμενων εταίρων. Έμπρακτα ήδη οι αντίδικοι καταδεικνύουν ότι κινούνται σε εντελώς άλλη κατεύθυνση από τα συμφέροντα της εταιρίας. Αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης, **διακηρύσσουν ότι θα προβούν σε άμεσο κλείσιμο αυτής, σε αναστολή κάθε δραστηριότητάς της και σε ξεπούλημα των περιουσιακών της στοιχείων δηλώνοντος μάλιστα ευθαρσώς ότι δεν θα μας καταβάλλουν ούτε τα αναλογούντα της αξίας της εταιρικής μας συμμετοχής, που δικαιούμαστε εκ του νόμου λόγω της αποβολής μας, που απεργάσθηκαν**! Δεν χρειάστηκαν, παρά ελάχιστα εικοσιτετράωρα από την έκδοση της εκκαλουμένης, ώστε να μην καταλείπουν οι αντίδικοι οιαδήποτε αμφιβολία για τις πραγματικές προθέσεις τους, υπογραμμίζοντας, έτσι έτι περαιτέρω και τα σφάλματα και τις λανθασμένες κρίσεις της εκκαλουμένης αλλά και τους άμεσους και ζωτικής φύσης κινδύνους, που

επαπειλούνται για την εταιρία, και τα συμφέροντα μας, σε περίπτωση μη αναστολής της εκτέλεσης της απόφασης.

Οι αντίδικοι, αμέσως μετά την έκδοση της πρωτόδικης προσβαλλόμενης απόφασης απειλούν ότι θα προβούν σε άμεσο κλείσιμό της και «ξεπούλημα» των περιουσιακών της στοιχείων, εκμεταλλευόμενοι την επιχειρούμενη αποπομπή μας, και φυσικά αποδεικνύοντας έμπρακτα ότι αποκλειστική επιδίωξή τους είναι να επαυξήσουν την ατομική τους περιουσία σε βάρος της διατήρησης της ύπαρξης της εταιρίας και συνεπώς την επικείμενη βλάβη μας από την εκτέλεση της απόφασης.

Η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως μας προκαλεί ανεπανόρθωτη βλάβη λόγω και των ιδιαίτερων συνθηκών λειτουργίας της «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ ΟΕ», η οποία ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με εμάς, οι οποίοι άλλωστε όλα αυτά τα χρόνια ήμασταν και τυπικά εκπρόσωποί της και συμμετέχουμε με ποσοστό 66,66%.

Η εταιρία δημιουργήθηκε και συνέχισε να υπάρχει επί πέντε δεκαετίες κατά κύριο λόγο χάρη στην προσωπική εργασία του πρώτου εξ ημών και την ενασχόλησή του επί πολλά έτη με τις υποχρεώσεις και τις εργασίες της. Η αδιάλειπτη παρουσία του πρώτου εξ ημών στην εταιρία- ο οποίος αποκλειστικά κάλυπτε, την ανάγκη συνεχούς παρουσίας εταίρου στους χώρους της επιχείρησης, ώστε και οι εκάστοτε υπάλληλοι/εργάτες και συνεργαζόμενοι με την εταιρία να ελέγχονται, και να διατηρούνται και επαυξάνονται οι επαφές με τους πελάτες, και να εκτελούνται και να φροντίζονται όλες οι λεπτομέρειες, που είναι απαραίτητες για «να ρολάρει» μια εταιρία, που δέχεται πελάτες καθημερινά, και μάλιστα με ωράριο λειτουργίας από αρκετά νωρίς το πρωί, λόγω και της ιδιομορφίας του αντικειμένου- ήταν και είναι η ασφαλιστική δικλείδα της ύπαρξης και της λειτουργίας της, η «καρδιά» και ο «πνεύμονας» της εταιρίας.

Πάντα την εταιρία εκπροσωπούσε ο πρώτος εξ ημών – αρχικός άλλωστε ιδρυτής και εταίρος - την εταιρία και προς τα έξω, αυτός μόνος άλλωστε γνωρίζει – λόγω των συναλλαγών και των διαπραγματεύσεων και συνομιλιών τις ανάγκες της εταιρίας- τις υποχρεώσεις της εταιρίας και το

καθορισμένο διάστημα πληρωμής αυτών, τις οφειλές, τις εισπράξεις, τον τρόπο και τους όρους παράδοσης των εμπορευμάτων κτλ.

Αυτόν γνωρίζουν οι πελάτες της εταιρίας, με αυτόν συναλλάσσονται σε αντίθεση μάλιστα με τους αντιδίκους, που είχαν φθάσει στο σημείο τα τελευταία ιδίως χρόνια, να καθυβρίζουν και να διώχνουν πολλούς πελάτες, όπως και να επιχειρούν να αποτρέπουν άλλους από το να απευθύνονται σε εμάς, επιδιώκοντας μάλιστα να τους στέλνουν σε άλλους ανταγωνιστές μας.

Ο αποκλεισμός μας από την ομόρρυθμη εταιρία, που ιδρύσαμε μετά από πενήντα χρόνια λειτουργίας της, θέτει σε κίνδυνο την ίδια την επιβίωσή της, καθώς δεν θα είναι δυνατή η εύρυθμη λειτουργία της. Μόνο με εμάς στο τιμόνι μπορεί η εταιρία να επιτύχει τους στόχους της, και παράλληλα να εξυγιανθεί οικονομικά και να παράγει κέρδη για τους εταίρους της.

Άλλωστε οι αντίδικοι τα τελευταία χρόνια ουδόλως συμμετείχαν στη λειτουργία της εταιρίας, ούτε προσέφεραν στην πραγματικότητα ουσιωδώς εργασία για τις ανάγκες της επιχείρησης. Η διαχειριστική απειρία τους αλλά και η μακροχρόνια απουσία τους από τις δραστηριότητες της εταιρίας θα κλονίσει τη διαφαινόμενη ανάκαμψη της εταιρίας κατά την τελευταία διετία και θα οδηγήσει την εταιρία σε αβέβαιες ατραπούς.

Επειδή ακριβώς λόγω της ιδιαιτερότητας της υπόθεσης και της φύσης της διαφοράς, επιβάλλεται το Δικαστήριό Σας να καλύψει ακόμα και αυτεπάγγελτα (ΚΠολΔ 763παρ.2) την επαπειλούμενη ανασφάλεια δικαίου, και θα πρέπει να σταθμίσετε σε κάθε περίπτωση τον βαθμό πιθανότητας αντίθετης κρίσης από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ως προς την σπουδαιότητα των γεγονότων των οποίων έγινε επίκληση για τον αποκλεισμό του εταίρου και τον κίνδυνο ανεπανόρθωτης βλάβης του αποκλεισθέντος εταίρου από την άμεση ισχύ της απόφασης (Χρήστου Μαστροκώστα, Καθηγητή ΑΠΘ, «Ο χρόνος αποκλεισμού του εταίρου από την ομόρρυθμη εταιρία», ΕλΔνη 6/2017, σελ. 1646). Το Δικαστήριό Σας πρέπει να συνεκτιμήσει σε κάθε περίπτωση- και υπό το πρίσμα των ανωτέρω εκτιθεμένων, και της πανθομολογούμενης πρόθεσης των αντιδίκων να καταστρέψουν και κλείσουν την εταιρία, αποσπώντας για ίδιον

όφελος, ό,τι μπορεί να εκποιηθεί- το στοιχείο του κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης που θα υποστούμε, και τον τρόπο επανεισόδου στην εταιρία ημών των αποκλεισθέντων κυρίων του 66,66% των εταιρικών μεριδίων αυτής. Πρέπει να διασφαλισθεί άλλωστε σε κάθε περίπτωση το περί δικαίου αίσθημα και η αποτροπή της πρόδηλης βλάβης, που διαφορετικά – σε περίπτωση μη αναστολής – θα απειλούσε εμάς ,τους εκκαλούντες (βλ. Μπέη Κ. «Προϋποθέσεις δικαστικής αναστολής εκτελεστότητας απόφασης εκουσίας δικαιοδοσίας, Δ, 1993, σελ. 527,528». **Ο μεγάλος κίνδυνος, που αντιμετωπίζουμε, είναι ότι υπό τις εκτιθέμενες ως άνω εκπεφρασμένες και διαλαλούμενες προθέσεις των αντιδίκων, δεν θα υφίσταται καν εταιρία για να υπεισέλθουμε σε αυτή, και εταιρικά μερίδια, για να τα επανακτήσουμε, σε περίπτωση τελεσίδικης δικαίωσής μας και αποδοχής της αίτησής μας.** Κατά την έξοδο του εταίρου από την εταιρία – κατά τα διατασσόμενα στην εκκαλουμένη, η εταιρική του συμμετοχή προσαυξάνει αναλόγως τις εταιρικές συμμετοχές των συνεταίρων του αυτοδικαίως. Η επανείσοδος στην εταιρία του εταίρου που αποκλείσθηκε με την απόφαση του πρώτο βαθμού γίνεται με τον ίδιο τρόπο, δηλαδή με αυτοδίκαια ανάληψη εκ νέου της εταιρικής του συμμετοχής, μετά την επίσης διαπλαστική απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, η οποία καταργεί τον αποκλεισμό του από την εταιρία, <u>διότι οι έννομες συνέπειες της τελεσίδικης απόφασης, που εξαφανίζει την πρωτόδικη απόφαση που απήγγειλε τον αποκλεισμό ανατρέχουν στον χρόνο δημοσίευσης της πρωτόδικης απόφασης, οπότε έχει αξίωση στα κέρδη που παρήχθησαν στο ενδιάμεσο διάστημα.</u>

Την αναγκαιότητα της αποφυγής άμεσης –προσωρινής εκτελεστότητας της πρωτόδικης απόφασης, που εκδίδεται όπως η εκκαλουμένη, με τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, συμμερίζεται άλλωστε – για να αποτρέπονται και φαινόμενα, όπως τα επίδικα ενώπιόν Σας, και η επαπειλούμενη διαμόρφωση καταστάσεων, που αντίκεινται σε κάθε κανόνα της Αγοράς, του εμπορίου, που έρχονται σε αντίθεση με τα διδάγματα της ζωής και τις αντιλήψεις του μέσου εχέφρονα ανθρώπου, και η επαπειλούμενη

άμεση και ξαφνική εφαρμογή τους, μπορεί – όπως εν προκειμένω- να οδηγήσει σε εντελώς δυσανάλογα επαχθείς καταστάσεις, οικονομικά καταστροφικές και μάλιστα εν προκειμένω για τους κατόχους μέχρι την έκδοση της εκκαλουμένης – και φυσικά και μετά την πιθανή εξαφάνισή της σε δεύτερο βαθμό – του 66,66% των εταιρικών μεριδίων. Για το λόγο αυτό τονίζεται και προκρίνεται πλέον από το μεγαλύτερο τμήμα της θεωρίας η αναλογική εφαρμογή του εδ. β΄του άρθρου 771 ΑΚ, και μόνο μετά την έκδοση τελεσίδικης διαπλαστικής απόφασης επέρχεται η αποβολή του ομορρύθμου εταίρου από την εταιρία (βλ. ανάμεσα σε άλλους και : ΜΕφΘες. 387/2017, ΕλΔνη 6/2017, σελ. 1752, Αλεξανδρίδου Ελ. «Δικαιο Εμπορικών Εταιριών», 2016, σελ. 132, «Αντωνόπουλος Β. «Δίκαιο Προσωπικών Εταιριών», 2016, σελ. 122, Κατσάς Θ. «Δικαιώματα και υποχρεώσεις του ομορρύθμου και ετερορρύθμου εταίρου επί μονομερούς καταγγελίας της εταιρικής συμμετοχής και της εταιρικής σύμβασης», στο «Το νέο εταιρικό δίκαιο της μικρομεσαίας επιχείρησης (Ν. 4072/2012), 22^{ο} ΠΣΕΕ, Νομική Βιβλιοθήκη 2013, σελ. 246 επ. , Παναγιώτου Π. «Το νέο δίκαιο της ομόρρυθμης και ετερόρρυθμης εταιρίας», 2014, σελ. 180), στην ίδια κατεύθυνση και υπό το παλαιότερο καθεστώς βλ. ΕφΘεσ 2655/2002, ΔΕΕ 2/2003, σελ. 172, όπου και εκεί παρατίθεται πλούσια βιβλιογραφία.

Επειδή η εκτέλεση της υπ' αριθμ. 196/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία) θα μας προκαλέσει βλάβη που η μεταγενέστερη ανόρθωσή της δεν θα είναι δυνατή.

Επειδή ήδη, ανάμεσα σε άλλα, έχουμε βρεθεί εμείς οι κύριοι του 66,66% των εταιρικών μεριδίων της εταιρίας, μέσα σε λίγες μόλις μέρες από την κοινοποίηση σε εμάς της πρωτόδικης απόφασης αποβολής μας από την εταιρία, που εμείς δημιουργήσαμε με ιδρώτα και κόπο ζωής και καταφέραμε επί 53 ήδη έτη να «λειτουργεί επιτυχημένα» - όπως και η ίδια η πρωτόδικη απόφαση δέχθηκε!- και που είναι ταυτισμένη με το ίδιο το όνομά μας (άλλωστε εμείς είμαστε οι εν ζωή «αδελφοί Β. Λαγανάκου», φορείς του ονόματος και του τίτλου της ίδιας της εταιρίας – που αν μη τι άλλο λόγω του

προσωπικού κατεξοχήν χαρακτήρα της είναι ταυτισμένη στο αγοραστικό κοινό της Καλαμάτας με το πρόσωπό μας- να βλέπουμε και να βιώνουμε ανάμεσα σε άλλα, τραγικές εξελίξεις και δυσβάστακτες διαφαινόμενες προοπτικές για τη διατήρηση της βιωσιμότητας της επιχείρησης και της διατήρησης και ανάπτυξης του πελατολογίου και των προοπτικών αυτής.

Βλέπουμε ήδη τις τελευταίες ημέρες τους αντιδίκους, αποθρασυμένους από το περιεχόμενο και το διατακτικό της εκκαλουμένης, να διαλαλούν σε ευρύτατο κύκλο γνωστών προσώπων (φιλικών, συγγενικών, συνεργατών κλπ.) ότι θα μας «τσακίσουν», ότι δεν θα μας δώσουν τίποτα από ό,τι μας αναλογεί από τα μερίδια της συμμετοχής μας στην εταιρία, ότι θα «τα πουλήσουν όλα αμέσως» και ότι θα φροντίσουν να αδειάσουν στην κυριολεξία τα ταμεία της εταιρίας, θα εκποιήσουν αμέσως – με ό,τι συνεπάγεται αυτό για την εκτιμώμενη αξία τους και την αποτίμησή τους στην Αγορά – τα μηχανήματα της εταιρίας και τον εξοπλισμό της, και θα λάβουν μόνοι τους το σύνολο των χρημάτων, που θα αποκομίσουν από αυτές τις ενέργειές τους. Διαλαλούν και διατρανώνουν ότι θα υλοποιήσουν τους χειρότερους φόβους μας – όλα αυτά τα οποία δεν διανοούμασταν ότι θα ζήσουμε μετά από τόσα χρόνια, την υλοποίηση της καταστροφής της εταιρίας μας και της καταπάτησης και εκποίησης των κόπων μιας ζωής από τα ίδια τα ανήψια μας – που σε πλήρη επίδειξη αχαριστίας και κακοπιστίας, επιχειρούν – αν και πράγματι γνωρίζουν ότι δεν τα αξίζουν, και δεν έχουν συνεισφέρει στη δημιουργία τους, αλλά αντίθετα μάλιστα έχουν λάβει πολύ μεγαλύτερα οφέλη σε χρήμα από την τυπική συμμετοχή τους στην εταιρία, όλα αυτά τα χρόνια, να διαλύσουν την εταιρία και να απομυζήσουν αθέμιτα κάθε καρπό της.

Η ανάγκη, σε κάθε περίπτωση, διαταγής άμεσης αναστολής των αποτελεσμάτων, που απορρέουν από την ως άνω προσβαλλόμενη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας είναι αδήριτη.

Είναι αδύνατον να καλείται να λειτουργήσει και να παράγει αποτελέσματα ξαφνικά η εταιρία, με την αυτόματη αποβολή από αυτήν των δύο ομορρύθμων εταίρων, κυρίων του 66,66% των εταιρικών μεριδίων, και μοναδικών διαχειριστών και εκπροσώπων αυτής. Εμάς ξέρει η αγορά, οι

πελάτες ήδη αντιδρούν και εκφράζουν την έκπληξη και δυσαρέσκειά τους από την γνωστοποιούμενη αποχώρησή μας από την εταιρία, ενώ πολλοί που γνώριζαν από παλαιότερα τους αντιδίκους και τη συμπεριφορά τους, όταν εμφανίζονταν στους χώρους της εταιρίας και έναντι των πελατών, δηλώνουν απερίφραστα ότι θα διακόψουν τη συνεργασία τους με την εταιρία.

Ταυτόχρονα τους τελευταίους μήνες, εν μέσω προσπάθειας σταθεροποίησης της αγοράς ακινήτων και της οικοδομής, έχουμε καταφέρει να έχουμε ορατά δείγματα ότι η επίπονη προσπάθειά μας να κρατηθούμε μέσα στην κρίση, και να διατηρούμε την παρουσία μας και το καλό μας όνομα, έχει αρχίσει να φέρνει αποτελέσματα, και ήδη σημειώθηκαν σημαντικές παραγγελίες για οικοδομές, που βρίσκονται σε εξέλιξη – ενώ προσπαθούμε να προσελκύσουμε με προσφορές και άλλους πελάτες. Όλες αυτές οι δουλειές, που στηρίζονται βασικά και στην προσωπική μας αξιοπιστία και φερεγγυότητα, στην εμπιστοσύνη που δείχνουν οι πελάτες στους αδελφούς – υιούς του Βασιλείου Λαγανάκου, ήτοι εμάς, κινδυνεύουν άμεσα να χαθούν από την εταιρία με την αποβολή μας, ενώ και εμείς θα απωλέσουμε τα ποσοστά από τα αναλογούντα στα μερίδιά μας κέρδη, που θα προκύψουν τόσο από τις μέχρι τώρα συντελεσθείσες και υλοποιηθείσες – από εμάς, και υπό τη διαχείρισή μας – εργασίες της εταιρίας, όσο και από τις δρομολογηθείσες κατά τα ως άνω, το αμέσως επόμενο διάστημα – ενώ πολλές δουλειές θα χαθούν, όπως και τα προσδοκώμενα οφέλη μας, λόγω της ανωτέρω περιγραφόμενης αντίδρασης των πελατών. Οι κόποι μιας ζωής κινδυνεύουν να εξαφανισθούν.

Οι αντίδικοι άλλωστε υποστηρίζουν ότι δεν έχουν ασκήσει διαχείριση της εταιρίας, δεν γνωρίζουν τις υποθέσεις της, ενώ πέραν του γεγονότος ότι μέχρι το 2016 εμφανίζονταν μόνο για να λαμβάνουν εκβιαστικά δυσανάλογα μερίδια ως προμερίσματα από την εταιρία, στη συνέχεια ουδέν ενδιαφέρον επεδείκνυαν – πέραν από το να εκδιώχνουν και να απειλούν πελάτες και συνεργάτες της εταιρίας- και προέκυψε ότι δεν εργάζονταν στον χώρο, αφού άλλωστε κανείς δεν επιθυμούσε να τους προσλάβει και να συνεργασθεί μαζί τους. Δεν επιδεικνύουν όμως και κανένα πραγματικό ενδιαφέρον- πέραν από τη δρομολόγηση του ξεπουλήματος των στοιχείων της εταιρίας- να

πληροφορηθούν και να εποπτεύσουν τις εργασίες της εταιρίας, να διασκεδάσουν πάνω από όλα τις εύλογες ανησυχίες της Αγοράς από τις κινήσεις και τις αντιδράσεις τους.

Την ίδια στιγμή βέβαια και οι υποχρεώσεις της εταιρίας «τρέχουν» έναντι συνεργατών και προμηθευτών αυτής, καθώς και για υλοποίηση των υποχρεώσεών της έναντι πελατών. Πρέπει να καλύπτονται οι αγορές των εμπορευμάτων, τα καθημερινά λειτουργικά έξοδα της εταιρίας, να διατηρείται ρευστότητα, να «τρέχουν» οι καθημερινές εργασίες της εταιρίας. Πρέπει να τηρηθεί επίσης η μεγάλη επιτυχία της ρύθμισης του δανείου της Εθνικής Τράπεζας, που επιτύχαμε με την επίτευξη της υπογραφής στις 23 Ιουλίου 2019 της Πρόσθετης Πράξης στην υπ' αριθμ. 2207025530 Σύμβαση Δανείου, με την καταβολή εμπροθέσμως από την εταιρία των δόσεων, η τήρηση και κάλυψη των φορολογικών υποχρεώσεων της εταιρίας, η απόδοση του ΦΠΑ, η τήρηση της ασφαλιστικής ενημερότητας της εταιρίας, η όχληση των πιστωτών και οφειλετών της εταιρίας, κάθε άλλη υποχρέωση της εταιρίας, με την οποία εμείς αναλωνόμαστε όλα αυτά τα χρόνια – και τα οποία δεν «απασχολούν» τους αντιδίκους.

Και όμως, αυτοί οι αντίδικοι, που έκαστος εξ αυτών κατέχει το 16,66% των εταιρικών μεριδίων, και είναι άσχετοι με τις εταιρικές υποθέσεις – τόσο τις τρέχουσες όσο και τη γενικότερη εικόνα της αγοράς, και την τοποθέτηση της εταιρίας σε αυτήν, με δεδομένες μάλιστα τις ιδιομορφίες του χώρου και της περιόδου που ζούμε- μετατρέπονται « εν μία νυκτί» με βάση την πρωτόδικη απόφαση και ενδεχόμενη εφαρμογή της σε κατόχους έκαστος του 50% των εταιρικών μεριδίων, και μας εξοβελίζουν από αυτήν.

Ο τρόμος μας, είναι η εικόνα καταστροφής και διάλυσης της εταιρίας, που κινδυνεύουμε να δούμε μόλις εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση του Εφετείου Καλαμάτας, που θα δικαιώνει τις θέσεις μας και θα εξαφανίζει την εκκαλουμένη κάνοντας δεκτή την αίτησή μας και απορρίπτοντας την αίτηση των αντιδίκων. Το έννομο συμφέρον μας και το απόλυτα δικαιολογημένο ενδιαφέρον μας για την προστασία και διαφύλαξη του 66,66% των

προσδοκόμενων κερδών, που έχουν επιτευχθεί μέχρι σήμερα και δεν έχουν διανεμηθεί, της περιουσίας της εταιρικής περιουσίας – τόσο σε μηχανήματα, πρώτες ύλες, μέσα, όσο ιδίως της τεράστιας εμπορικής φήμης και αξιοπιστίας της και του πελατολογίου της, που έχουμε καταφέρει να δημιουργήσουμε και να αποκτήσουμε όλα αυτά τα χρόνια, και είναι η μεγάλη μας δύναμη, μαζί με την φερεγγυότητα και αξιοπιστία μας – και το μέλημά μας να υπάρχει η εταιρία και σε ένα έτος περίπου, που υπολογίζεται να έχει εκδοθεί η τελεσίδικη απόφαση επί των δύο αιτήσεων, επιβάλλουν να ανασταλεί η εκτέλεση και η παραγωγή εννόμων συνεπειών της με αρ. 196/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία).

Επειδή είναι ολοφάνερο ότι η εκκαλουμένη απόφαση ήδη οδηγεί σε εντελώς αντίθετα από τα επιδιωκόμενα και διακηρυττόμενα στο σκεπτικό αυτής αποτελέσματα, και εν τέλει υπάρχει άμεσος ο κίνδυνος υπό τον πλήρη έλεγχο της εταιρίας από τους αντιδίκους, μετά την αποβολή ημών – και μέχρι την τελεσίδικη εξαφάνιση της απόφασης- να εξαφανισθεί άλλως να μειωθεί σημαντικά το αξιόλογο ενεργητικό της εταιρίας, προς ίδιον όφελος των αντιδίκων, και να αυξηθούν πολύ οι υποχρεώσεις της ή να οδηγηθεί σε γρήγορο κλείσιμο, με συνέπεια να υποστούμε ανεπανόρθωτη βλάβη, και σε κάθε περίπτωση να μην υπάρχει στην πράξη εταιρία ή να είναι μηδαμινής αξίας τόσο αυτή, όσο και τα μερίδιά μας, όταν μετά την αποδοχή της βασιμότητας της έφεσής μας και την επανεγκατάστασή μας σε αυτήν με απόφαση του Εφετείου Καλαμάτας, θα κληθούμε να παραλάβουμε «καμένη γη» από τους αντιδίκους.

Επειδή είναι βέβαιο ότι η από 14/10/2019 με αριθμ. κατάθεσης έφεσή μας κατά της υπ' αριθμ. 196/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία) θα γίνει δεκτή στο σύνολό της.

Επειδή η υπό κρίση αίτηση είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής,

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και όσους νομίμως και εμπροθέσμως προστεθούν, ρητά επιφυλασσόμενοι παντός περαιτέρω νομίμου δικαιώματός μας,

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ:

Να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτησή μας.

Να ανασταλεί η ισχύς και η εκτελεστότητα της υπ' αριθμ. 196/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία) που διατάσσει τον αποκλεισμό ημών, των ομορρύθμων εταίρων Νικολάου Λαγανάκου του Βασιλείου και Γεωργίου Λαγανάκου του Βασιλείου από την ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ Ο.Ε.», που εδρεύει στο ΔΔ Ασπροχώματος Δήμου Καλαμάτας Μεσσηνίας, με αριθμό ΓΕΜΗ 015240445000 έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από 14/10/2019 με αριθμ. καταθεσης.....153\2019..... έφεσης μας κατά της ως άνω εκκαλουμένης απόφασης.

Να εκδοθεί προσωρινή διαταγή με την οποία να αναστέλλεται η ισχύς και η εκτελεστότητα της υπ' αριθμ. 196/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καλαμάτας (Εκουσία Δικαιοδοσία) που διατάσσει τον αποκλεισμό ημών, των ομορρύθμων εταίρων Νικολάου Λαγανάκου του Βασιλείου και Γεωργίου Λαγανάκου του Βασιλείου από την ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «ΑΦΟΙ Β. ΛΑΓΑΝΑΚΟΥ Ο.Ε.», που εδρεύει στο ΔΔ Ασπροχώματος Δήμου Καλαμάτας Μεσσηνίας, με αριθμό ΓΕΜΗ 015240445000 έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από 14/10/2019 με αριθμ. καταθεσης.....153\2019..... έφεσης μας κατά της ως άνω εκκαλουμένης απόφασης.

Αριθμός 174/2019

Στην Καλαμάτα και στο Κατάστημα του Εφετείου, σήμερα στις 16 Οκτωβρίου 2019, σ' εμένα την αρμόδια δικαστική υπάλληλο της Γραμματείας του Εφετείου Καλαμάτας Ρουμπίνη Χριστοπούλου, εμφανίστηκε ο δικηγόρος Βασίλειος Φωτεινάκης, και κατέθεσε (δυνάμει της από 16-10-2019 εξουσιοδότηση του δικηγόρου του ΔΣΑ Γεράσιμου Ρίκου) την αίτηση αυτή με αίτημα εκδόσεως προσωρινής διαταγής, η συζήτηση της οποίας ορίσθηκε για την 21-10-2019, ημέρα Δευτέρα και ώρα 12:30 μ.μ, ενημερώθηκαν δε τηλεφωνικώς οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων.

Συντάχθηκε η έκθεση αυτή και υπογράφεται.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος — Η Γραμματέας

Βασίλειος Φωτεινάκης — Ρουμπίνη Χριστοπούλου

Αριθμός Πράξεως 16/2019

Ο Πρόεδρος Εφετών Καλαμάτας

Ορίζουμε δικάσιμο για να συζητηθεί η ανωτέρω αίτηση ενώπιον του Μονομελούς Εφετείου Καλαμάτας την 18η Νοεμβρίου 2019 ημέρα Δευτέρα, και ώρα 10.00΄ π.μ..

Διατάζουμε την κοινοποίηση της σχετικής αιτήσεως μετά της πράξεώς μας αυτής δύο (2) ημέρες πριν τη συζήτηση της αιτήσεως.

Καλαμάτα 16-10-2019

Ο Πρόεδρος Εφετών — Η Γραμματέας

Παναγιώτης Αθανασόπουλος — Ρουμπίνη Χριστοπούλου

16/

